Danmarks Tekniske Universitet

Bachelorprojekt

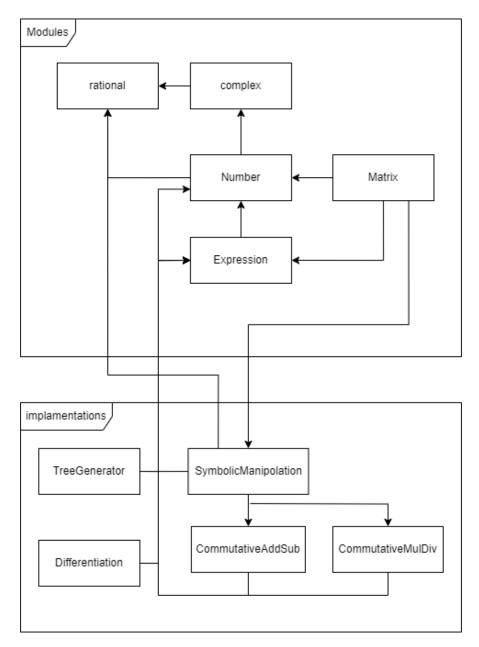
Funktionel Modellering af Matematiske Systemer i F#

Jonas Dahl Larsen (s205829)

24. maj 2024

Abstract

This project aims to guide the reader through a detailed modeling of a mathematical program in F#. By building everything from the ground up, the reader will be introduced to the basic concepts of functional programming, and how to use them to solve mathematical problems. The project aims to illustrate a strong correlation between the mathematical concepts and functional programming. Within the mathematical space, the project walks through building a number module consisting of integers, rational numbers, and complex numbers. Then, using the number module to express mathematical expressions, vectors, and matrices. Furthermore, the project will introduce the reader to property-based testing, which is used throughout the build-up to ensure the correctness of the program. The motivation behind the project is to show F# as a possible alternative to Python in fundamental mathematical courses at Denmark's Technical University. The project concludes that using functional programming can benefit the learning process of mathematical concepts.

Figur 1: Visuelt overblik over moduler og implementeringsfiler i programmet. $f_1 \to f_2$ indikere at f_1 åbner eller anvender funktioner fra f_2

Forord

Denne rapport er udarbejdet som et 15 ECTS bachelorprojekt i Matematik og Teknologi ved Danmarks Tekniske Universitet. Arbejdet er udført under vejledning af lektor, Ph.D. Michael Reichhardt Hansen og lektor, Ph.D. Jakob Lemvig.

Ved siden af mit studie arbejder jeg som softwareudvikler hos Secure Spectrum Fondsmæglerselskab A/S, hvor vores kodebase er skrevet i Ruby 1 , et dynamisk typet sprog ligesom Python. Denne erfaring danner grundlag for nogle af de konklusioner, vi kommer frem til vedrørende fordelene og ulemperne mellem F# og Python.

Programmet, som rapporten vejleder læseren igennem, kan findes på GitHub: https://github.com/Larsen00/funktionsprogrammeringForIndledendeMatematik

 $^{^{1}[21]}$ Ruby.

${\bf Indhold}$

1	Introduktion	1
2	Fundamentale koncepter	3
		3
		4
		5
	2.3 Property Based Testing	5
		6
	~ -	6
	0 0 1	7
3	Symbolske udtryk	9
		9
	3.1.1 Rationale tal modul	9
	3.1.2 Komplekse tal-modul	
	3.1.3 Tal-modulet	
	3.2 Matematiske udtryk	4
	3.2.1 Matematisk notation	4
	3.2.2 Udtryk som træer	4
	3.2.3 Udtryksmodulet	6
	3.3 Evaluering af udtryk	
	3.4 Konventering mellem udtryksformer	
	3.5 Reducering af udtryk	_
	3.6 Differentiation af udtryk	
	3.7 Multivariable polynomier af første grad	
4	Vektorer og Matricer 25	5
-	4.1 Matrix operationer	
	4.2 Matematiske operationer	
	4.2.1 Skalering af en matrix	
	4.2.2 Addition af matricer	
	4.2.3 Matrix produkt	
	4.2.4 Projektion af en vektor	
	4.3 Gram-Schmidt	
	4.4 Række-echelon form	
	4.5 Lineært ligningssystem	
		_
5	PBT af programmet 35	
	5.1 PBT af udtryk	
	5.1.1 Talmodulet	
	5.1.2 Homomorfisme af evaluering	
	5.1.3 Simplifikation af udtryk	
	5.1.4 Invers morfisme mellem infix og prefix	
	5.1.5 Differentiering af udtryk	
	5.2 PBT af vektorer og matricer	3

		5.2.1 5.2.2																								
_		klusio Fremt		e Fe	orb	edr	ing	ger	og	ξĮ	Jď	vio	le.	lse	r											5 1
7	App	endik	s																							55
	7.1^{-}	comple	lex.f	si																						55
	7.2	TreeG	lene	rate	or.fs	з.																				55
	7.3	Comm	nuta	tive	eAd	dS	ub.	.fs																		57
	7.4	Comm	nuta	tive	eΜι	alD	iv.	fs																		59
	7.5	Matrix	x.fs																							61

1 Introduktion

I 2023 besluttede Danmarks Tekniske Universitet (DTU) at anvende Python som et hjælpemiddel, der erstattede det matematiske softwareprogram Maple² i deres grundlæggende matematikkurser "01001 Matematik 1a" og "01002 Matematik 1b". I en tid, hvor programmeringssprog som Python dominerer i tekniske og videnskabelige miljøer³, undersøger dette projekt fordele og ulemper ved funktionel programmering i matematiske sammenhænge. Funktionel programmering introducerer et andet perspektiv og alternative metoder, som kan berige og muligvis forbedre de studerendes forståelse af matematiske koncepter.

Projektet har til formål at belyse, hvorvidt funktionel programmering, specifikt gennem $F\#^4$, kan anvendes til at opbygge og manipulere matematiske udtryk og systemer, der introduceres i den indledende matematiske undervisning. Ved at introducere læserne til grundlæggende såvel som avancerede funktioner og teknikker i F#, vil rapporten guide dem gennem opbygningen af funktionel modellering af matematiske systemer, der kan løse matematiske problemer fra de grundlæggende matematikkurser på DTU.

Rapporten vil først og fremmest dykke ned i konstruktionen af et specifikt modul for håndtering af symbolske matematiske udtryk og matrixmanipulering, samt deres anvendelser i forskellige matematiske kontekster. Projektets struktur og metodologi har til formål at give læseren en dybdegående forståelse af, hvordan funktionel programmering kan benyttes strategisk i matematiske discipliner, og hvordan det adskiller sig fra mere traditionelle imperative programmeringstilgange.

Gennem en systematisk tilgang til design og implementering af matematiske moduler vil rapporten udforske, hvordan matematiske principper kan integreres direkte i softwareudvikling gennem funktionel programmering. Dette vil ikke kun fremme en bedre forståelse af teoretiske koncepter og konstruktioner gennem praktisk anvendelse, men også demonstrere F#'s kapacitet og effektivitet i behandlingen af matematiske egenskaber.

²[10] Maple

³[16] Python: The most popular language.

⁴[4] fsharp.org.

2 Fundamentale koncepter

F# er en del af ML (Meta Language) familien af funktionsprogrammeringssprog, som bygger på "typed lambda calculus"⁵. "Typed lambda calculus" er en udvidelse af "lambda calculus"⁶, som er et matematisk system. Det giver et formelt fundament for at definere og manipulere funktioner.

Det forventes, at læseren har kendskab til programmering. Der gives derfor kun en kort beskrivelse af syntaks og notation, så læsere, der ikke er bekendt med F#, kan forstå de eksempler, der løbende vil forekomme i rapporten.

2.1 Introduktion til Funktionsprogrammering

Vi begynder med at betragte funktionen for fakultet i Ligning (1).

$$f(n) = \begin{cases} 1 & n = 0\\ n \cdot f(n-1) & n > 0\\ \text{undefined} & n < 0 \end{cases}$$
 (1)

Et eksempel på en implementering af Ligning (1) i F#, er givet i Listing 1.

Listing 1: Eksempel på Fakultet i F#

I F# anvendes let til at definere en ny variabel eller, i dette tilfælde, en funktion kaldet factorial. Næste nøgleord er rec, hvilket indikerer, at funktionen er rekursiv. Funktionen tager et argument n, og i linje 3 starter et match-udtryk. Her er n vores udtryk, og efter with begynder en række mønstre. Med tilhørende udtryk, der svare til de tre tilfælde i Ligning (1).

I F#, er det som udgangspunkt ikke nødvendigt at anvende parenteser, som det er i andre programmeringssprog. Derfor vil de kun blive anvendt, hvor det er passende gennem rapporten, typisk i sammenhænge med kædning af funktioner. For at undgå brugen af parenteser kan man i F# benytte pipe-operatorerne, |> og < |, som fører resultatet fra en udledning direkte ind i den næste funktion. Nedenstående eksempel viser tre ækvivalente udtryk, der demonstrerer anvendelsen af disse operatorer.

```
> factorial (factorial 3);;
val it: int = 720
> factorial <| factorial 3;;
val it: int = 720</pre>
```

 $^{^{5}[25]}$ Typed lambda calculus.

⁶[9] lambda calculus.

```
> factorial 3 |> factorial;;
val it: int = 720
```

Listing 2: Eksempel på anvendelse af pipe-operatorer i F# ved udregning af (3!)! = 6! = 720.

Vi kan beskrive evalueringen af udtrykket i Listing 2 som følgende, hvor $e_1 \leadsto e_2$ betyder, at e_1 evalueres til e_2 :

```
factorial(factorial(3))

ightharpoonup \text{factorial}(3 \times \text{factorial}(3-1))

ightharpoonup \text{factorial}(3 \times 2 \times \text{factorial}(2-1))

ightharpoonup \text{factorial}(3 \times 2 \times 1 \times \text{factorial}(1-1))

ightharpoonup \text{factorial}(3 \times 2 \times 1 \times 1)

ightharpoonup \text{factorial}(6)

ightharpoonup \text{6} \times \text{factorial}(6-1)

ightharpoonup \text{6} \times \text{5} \times \text{factorial}(5-1)

ightharpoonup \text{6} \times \text{5} \times 4 \times 3 \times \text{factorial}(4-1)

ightharpoonup \text{6} \times \text{5} \times 4 \times 3 \times 2 \times \text{factorial}(2-1)

ightharpoonup \text{6} \times \text{5} \times 4 \times 3 \times 2 \times 1 \times \text{factorial}(1-1)

ightharpoonup \text{6} \times \text{5} \times 4 \times 3 \times 2 \times 1 \times 1

ightharpoonup \text{720}
```

2.2 Typer

I F# har alle udtryk, inklusiv funktioner, en defineret type. Typen for funktionen i Listing 1 er $int \rightarrow int$. Det betyder, at det ikke er muligt at kalde funktionen med et argument, der ikke er af typen int.

I matematik kan vi beskrive funktioner som afbildninger ved brug af domæner og co-domæner på følgende måde:

$$f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}$$
$$g: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$$

De tilsvarende funktioner i F# vil have typerne:

$$f: float \rightarrow float$$
 $g: float * float * \dots * float \rightarrow float$

Hvor typekonstruktøren "*" svarer til det kartesiske produkt, og refereres til som en tuple. I begge tilfælde skal senere definitioner og funktionsanvendelser overholde disse beskrivelser.

En tuple, der kun består af to typer, kaldes et par. Givet en funktion $f: T_1 \to T_2 \to T_3$, betyder dette, at den tager et udtryk af typen T_1 , som giver en funktion af typen $T_2 \to T_3$, hvor evalueringen af funktionen resulterer i T_3 .

Hvis en funktion kaldes med et argument, der ikke matcher funktionens type, genereres en fejlmeddelelse. For F#'s vedkommende kontrolleres dette på oversættelsestidspunktet, hvilket er en af de store forskelle mellem F# og Python, hvor typerne først kontrolleres under kørslen.

2.2.1 Induktivt definerede typer

I F# defineres lister og træer induktivt ved brug af rekursive typer. Et eksempel på en rekursivt defineret type for et træ er givet i Listing 3.

```
type Tree =
Leaf of int
Node of int * Tree * Tree
```

Listing 3: Eksempel på en rekursivt defineret type for et binært træ i F#

Rekursive typer lagres som en værdi og ikke en datastruktur.

2.3 Property Based Testing

Property Based Testing (PBT) er en teknik til at teste korrekthed af egenskaber som man ved altid skal være opfyldt. Ved PBT genereres en række tilfældige input til en funktion, hvorefter det kontrolleres, om en given egenskab holder. Fokusset ved PBT er de fundamentale egenskaber, som en funktion skal overholde, og ikke de specifikke tilfælde som ved eksempelvis unit tests⁷.

På DTU introduceres de studerende til logik, som det første emne i "01001 Matematik 1a". Her lærer de at en udsagnslogisk formel er gyldig (en tautologi), hvis den altid er sand. Der findes mange teknikker til at påvise gyldigheden af en udsagnslogisk formel. I "01001 Matematik 1a" anvendes blandt andet sandhedstabeller, som demonstrerer gyldigheden af en formel. Eksempelvis vises hvordan Formel (2) er gyldig.

$$P \wedge (Q \wedge Y) \iff (P \wedge Q) \wedge Y \tag{2}$$

Vi kan også bruge PBT til at undersøge, om Formel (2) holder, ved at definere egenskaben som en funktion af P, Q og Y, som vist i Listing 4.

Listing 4: PBT af Formel (2). Begge sider af " \iff " skal være omgivet af parenteser, for at den er gyldig, da i F# har "=" en højere præcedens end "&&"

```
> let _ = Check.Quick propositional_formula;;
0k, passed 100 tests.
```

Listing 5: Output ved PBT af (2)

⁷[26] Unit Testing.

"Check.Quick" er en del af "FsCheck"-biblioteket. Den tager en funktion som argument og genererer en række tilfældige input til funktionen baseret på funktionens type. Hvis funktionen evalueres til "true" for alle input, vil testen lykkes. Hvis funktionen evalueres til "false" for et input, vil testen fejle og give et eksempel på et input der fejlede. I Formel 4 er "Check.Quick" anvendt til at teste, om Formel (2) er gyldig. Funktionen "Check.Quick" returnerer "Ok, passed 100 tests," hvilket indikerer, at (2) er gyldig. Det er vigtigt at forstå, at dette ikke er det samme som at bevise gyldigheden, da testen ikke garanterer, at alle muligheder er tjekket. Generelt vil der være flere kombinationer af argumenter til en funktion, end de standard 100 tilfælde som genereres.

Vi kan også teste den ikke gyldige funktion propositional_formula_invalid. Som vist i Listing 6, er den ikke gyldig efter to forsøg. Derudover får vi givet et eksempel på en input kombination der fejlede.

```
> let _ = Check.Quick propositional_formula_invalid;;
Falsifiable, after 2 tests (0 shrinks) (StdGen (68724885, 297333127)):
Original:
false
true
false
```

Listing 6: Output ved PBT af propositional_formula_invalid

I nogle tilfælde vil det være en fordel at opskrive en PBT før implementeringen af en funktion, som man ved skal overholde en egenskab. På den måde anvendes Test-Driven Development (TDD)⁸ til at teste, om ens egenskab forbliver overholdt under implementeringen. I dette projekt vil vi anvende PBT til at validere, at de matematiske egenskaber bliver overholdt af programmet.

2.4 Overskrivning af operatorer

I F# er det muligt at overskrive standardoperatorer, så de kan anvendes på egne typer. Denne teknik vil blive benyttet igennem rapporten til at definere matematiske operationer for de typer, vi udvikler. Et eksempel på overskrivning af operatorer er givet i næste del-sektion.

2.5 Signaturfiler og implementeringsfiler

En implementeringsfil i F# er lavet med .fs extension. Implementeringsfilen kan have en tilhørende signaturfil med .fsi extension. Denne fil indeholder en beskrivelse af de typer og funktioner der befinder sig i implementeringsfilen, og er tilgængelige for andre filer. En signaturfil kan derfor bruges som en arbejdstegning for andre, der ønsker at anvende eller replikere implementeringsfilen. Til sidst er der scriptfiler med .fsx extension, som kan bruges til at køre F# kode uden at skulle kompilere den.

Som et eksempel på de forskellige filtyper kan vi se signaturfilen i Listing 7.

⁸[23] Test-Driven Development.

```
module MyInt

type MyInt = I of int
with
static member (*) : MyInt * MyInt -> MyInt
static member (-) : MyInt * MyInt -> MyInt

val factorial : MyInt -> MyInt
```

Listing 7: Eksempel på en signaturfil MyInt.fsi

Ud fra signaturfilen kan vi se, at implementeringsfilen i Listing 8 indeholder en type MyInt, hvor der er defineret overskrivning af operatorerne multiplikation og subtraktion. Derudover er der defineret en funktion factorial.

Listing 8: Eksempel på en implementeringsfil MyInt.fs

I denne implementeringsfil finder vi overskrivningerne af operatorerne på typen *MyInt*. Derudover er der også en implementering af en funktion factorial, som virker med typen *MyInt*.

Til sidst kan vi åbne modulet i en scriptfil, som vist i Listing 9.

```
#r "../../bin/Release/net7.0/main.dll"
open MyInt
let a = I 3
factorial a |> factorial |> printfn "%A"
```

Listing 9: Eksempel på en scriptfil MyInt.fsx

Vi kan derefter køre scriptfilen og få outputtet, som vist i Listing 10.

```
I 720
```

Listing 10: Output ved kørsel af MyInt.fsx

2.6 Ræsonnering omkring korrekthed

Ræsonnering omkring korrekthed i funktionel programmering indebærer flere begreber, der hjælper med at sikre, at programmer opfører sig som forventet. Et program "virker" først, når det er korrekt med hensyn til dets specifikationer⁹.

 $^{^9[13]\} ML$ for the Working Programmer, Kapitel 6.

Funktionsprogrammering har **Referential Transparency**, hvilket betyder, at en funktion altid vil producere det samme output givet det samme input uden bivirkninger. Dette gør koden mere forudsigelig og lettere at teste, da udtryk kan erstattes af deres værdier uden at ændre programmets adfærd¹⁰. **Lambda calculus** er blandt andet med til at give funktionsprogrammering "Referential Transparency".

F# har et **stærkt typesystem** som sikrer, at funktioner ikke kan kaldes med argumenter af forkerte typer. Dette bliver håndteret på oversættelsestidspunktet og reducerer dermed mængden af køretidsfejl.

Induktivt definerede typer og rekursive funktioner gør det muligt at bevise korrektheden af programmer ved hjælp af matematiske beviser. For eksempel kan rekursive funktioner bevises korrekte ved hjælp af induktionsbeviser¹¹.

Disse koncepter kombineret giver et stærkt grundlag for at skrive pålidelig og korrekt software, hvor mange fejl kan fanges tidligt i udviklingsprocessen.

¹⁰[19] Referential Transparency.

¹¹[13] ML for the Working Programmer, Kapitel 6.

3 Symbolske udtryk

Det ønskes at kunne repræsentere simple udtryk som en type i F#. Vi skal derfor gennemgå en del teori og funktioner som er nødvendige for at kunne dette. Det vil give os et grundlæggende fundament for at kunne udføre matematiske evalueringer som differentiering i F#. Som de fleste andre programmer har F# kun float og int som kan repræsentere tal. Derfor vil vi begynde med at definere et modul som indeholder en type for tal. Tankegangen her, er at gennemgå en opbygning af en repræsentation af udtryk, samt at kunne reducere dem. Vi begrænser os selv til at kun anvende matematiske operationer som addition, subtraktion, negation, multiplikation og division.

3.1 Tal mængder

Vi begynder med opbygningen af et modul, der kan repræsentere en talmængde. Typen for tal består af tre konstruktører, henholdsvis for heltal, rationale tal og komplekse tal hvor real- og imaginærdelen er rationale.

3.1.1 Rationale tal modul

Repræsentationen af rationale tal kan laves ved hjælp af et heltals talpar. Hvor det ene heltal er tælleren, og det andet er nævneren.

```
type rational = R of int * int
Listing 11: Typen for rationale tal
```

Nedenfor er der givet en signaturfil for rational modulet Listing 12. I implementeringsfilen overskrives de matematiske operatorer ved hjælp af de klassiske regneregler for brøker¹².

```
module rational
  type rational = R of int * int
      static member ( ~- ) : rational -> rational
      static member ( + ) : rational * rational -> rational
      static member ( + ) : int * rational -> rational
      static member ( - ) : rational * rational -> rational
      static member ( - ) : int * rational -> rational
      static member ( * )
                           : int * rational -> rational
      static member ( * )
11
                           : rational * int -> rational
      static member ( * ) : rational * rational -> rational
12
      static member ( / ) : rational * rational -> rational
      static member ( / ) : int * rational -> rational
14
                           : rational * int -> rational
      static member ( / )
      static member ( / )
                          : int * int -> rational
16
val newRational : int * int -> rational
              : rational * rational -> bool
19 val equal
                   : rational -> bool
20 val positive
                  : rational -> string
21 val toString
22 val isZero
                : rational -> bool
```

¹²[18] Rational Number wikipedia.

```
23 val isOne : rational -> bool
24 val isInt : rational -> bool
25 val makeInt : rational -> int
26 val greaterThan : rational * rational -> bool
27 val isNegative : rational -> bool
28 val absRational : rational -> rational
```

Listing 12: Signaturfilen for rational-modulet

For at kunne sammenligne, samt for nemmere at undgå for store brøker, vil alle rationale tal blive reduceret til deres simpleste form. Dette gøres ved at finde den største fælles divisor (GCD)¹³. Derudover er det vigtigt at være opmærksom på ikke at foretage nul division. Derfor vil implementeringsfilen kaste en "System.DivideByZeroException", hvis nævneren er eller bliver nul. Signaturfilen indeholder en række funktioner, som anvendes af andre filer. Det vil desuden være nødvendigt at kunne håndtere overflow. Idet heltallene, der repræsenterer de rationale tal, under eller efter operationen kan blive for store til korrekt at blive repræsenteret af 32-bit. Da denne rapport fokuserer på implementeringen af matematiske koncepter og ikke numeriske algoritmer, vil modulet blot slå en fejl, hvis der opstår overflow.

3.1.2 Komplekse tal-modul

Vi skal nu dykke lidt mere ned i implementeringen af et modul for komplekse tal. Signaturfilen complex.fsi er givet i Appendiks 7.1.

Først defineres en type for komplekse tal, som består af et rationelt tal par, henholdsvis for realdelen og imaginærdelen, se Listing 13.

```
type complex = C of rational * rational

Listing 13: Typen for komplekse tal
```

Der kan opskrives en række regneregler i Definition 1 for operationer på komplekse tal.

Definition 1 (Regneregler for komplekse tal).

Lad $a, b, c, d \in \mathbb{Q}$, så er følgende defineret omkring komplekse tal¹⁴:

1. **Addition**

$$(a+bi) + (c+di) = (a+c) + (b+d)i$$

2. Subtraktion

$$(a+bi) - (c+di) = (a-c) + (b-d)i$$

3. Multiplikation

$$(a+bi) \cdot (c+di) = (ac-bd) + (bc+ad)i$$

4. Kvadratisk form

$$(a+bi)\cdot(a-bi) = a^2 + b^2$$

5. $\frac{\textbf{Konjugering}}{a+bi} = a-bi$

¹³[6] Greatest common divisor wikipedia.

¹⁴[11] Mathematics 1a, se. Definition 3.3 s. 54, Definition 3.5 s. 56, Definition 3.8 s. 57, ligning 3-2 s. 58.

```
6. Division
\frac{a+bi}{c+di} = \frac{(a+bi)\cdot(c-di)}{c^2+d^2}
```

For implementeringen af addition, subtraktion, multiplikation samt skalering med et rationelt tal, se Listing 14. Skaleringen af et rationelt tal, kan udledes fra multiplikation, ved at lade den imaginære del være 0. Er det simple operationer, som ikke behøver at defineres i særskilte funktioner. De kan defineres direkte på overskrivningen af deres respektive operatorer. Dog er det nødvendigt at definere multiplikation som en funktion, da den skal anvendes af divisionsfunktionen.

```
1 // complexDivRational: complex -> rational -> complex
2 let complexDivRational c (n) =
      match c with
      | _ when isZero n -> raise (System.DivideByZeroException("Complex.
      divRational: Cannot divide by zero!"))
      | C(a, b) \rightarrow C(a / n, b / n)
7 // mulConjugate: complex -> rational
8 let mulConjugate (C(a, b)) = a*a + b*b
10 // conjugate: complex -> complex
11 let conjugate (C(a, b)) = C(a, -b)
13 // mulComplex: complex -> complex -> complex
14 let mulComplex (C(a, b)) (C(c, d)) = C(a*c-b*d, b*c+a*d)
16 // divComplex: complex -> complex -> complex
17 let divComplex z1 z2 =
      complexDivRational (mulComplex z1 (conjugate z2)) < | mulConjugate z2
18
19
20 type complex with
                         (C(a, b), C(c, d)) = C(a + c, b + d)
      static member (+)
      static member (-)
                          (C(a, b), C(c, d)) = C(a - c, b - d)
22
      static member (*)
23
                          (n, C(a, b))
                                                C(n * a, n * b)
                                             = C(n * a, n * b)
      static member (*)
                          (C(a, b), n)
24
      static member (*)
                          (z1, z2)
                                             = mulComplex z1 z2
25
      static member (/)
                                             = complexDivRational z n
                          (z, n)
26
                          (z1, z2)
                                             = divComplex z1 z2
      static member (/)
27
      static member (~-) (C(a, b))
                                             = C(-a, -b)
```

Listing 14: Overskrivning af operationer på komplekse tal

Bortset fra division af to komplekse tal, ligner de resulterende overskrivninger på operationerne deres respektive matematiske definitioner. Men når vi nærmere studerer divisionen af to komplekse tal, ser vi, at der blot er brug for få funktioner til at kunne udføre divisionen. Først konjugeres nævneren, derefter multiplikeres resultatet med tælleren. Til sidst divideres resultatet af multiplikationen med kvadratet af nævneren. Da komplekse tal som en talmængde indeholder heltal og rationale tal, vil vi i det følgende afsnit omkring tal-modulet anvende komplekse tal til udføre de matematiske operationer i modulet.

3.1.3 Tal-modulet

Vi har nu beskrevet en måde at kunne repræsentere brugerdefinerede tal på ved brug af typer i F#. Det vil derfor være oplagt at have en type som indeholder alle de typer tal, vi ønsker at kunne anvende i de matematiske udtryk, vi er ved at opbygge. Fordelen ved at samle dem

til en type er, at vi kan lave en række funktioner. Dette inkluderer blandt andet matematiske operationer, som kan anvendes på vores typer for tal. Ved at samle dem til en type Number kan vi også opskrive en række egenskaber i 1 som vi ønsker at de skal opfylde. Egenskaberne vil blive valideret ved brug af PBT i sektion 5.1.1.

Egenskab 1 (Egenskaber for Number-typen). Lad $a, b, c \in Number$, så gælder følgende¹⁵:

- 1. Addition og multiplikation er **associative** a + (b + c) = (a + b) + c og $a \cdot (b \cdot c) = (a \cdot b) \cdot c$
- 2. Addition og multiplikation er **kommutative** a + b = b + a og $a \cdot b = b \cdot a$
- 3. **Distributivitet** af multiplikation over addition $a \cdot (b+c) = a \cdot b + a \cdot c$
- 4. Addition og multiplikation har et **neutralt element** a + 0 = a og $a \cdot 1 = a$
- 5. Omvendt funktion eksisterer til addition a + (-a) = 0
- 6. Omvendt funktion eksisterer til multiplikation for $a \in Number \setminus \{0\}$ $a \cdot a^{-1} = 1$

Vi begynder med at definere typen for tal i Listing 15, som indeholder konstruktører for de taltyper vi har defineret samt en for heltal.

```
type Number = | Int of int | Rational of rational | Complex of complex
Listing 15: Typen for Number
```

Typen Number er designet med henblik på, at den kan udvides med flere taltyper. Ved udvidelse er det et krav til den nye talmængde, at der er definerede matematiske operationer i form af addition, subtraktion, negation, multiplikation og division. Den nye Number type skal derudover forsat opfylde egenskaberne 1. En udvidelse kunne være for reelle tal, som kan håndtere "floating point errors"¹⁶, men for at undgå at komplicere programmet yderligere vil vi i denne opgave ikke inkludere decimaltal.

Betragtes signatur filen for Number modulet i Listing 16, ses det at der igen er defineret overskrivning af de anvendte matematiske operationer. Derudover er der defineret en række funktioner som kan anvendes på Number typen.

```
module Number
open rational
open complex

type Number =
Int of int
Rational of rational
```

¹⁶[3] Floating-point error.

¹⁵[11] Mathematics 1a, se. Side 124 Definition 6.1.

```
8 | Complex of complex
   9 with
                          static member ( + )
                                                                                                                    : Number * Number -> Number
 10
                           static member ( - ) : Number * Number -> Number
 11
                             static member ( * ) : Number * Number -> Number
static member ( / ) : Number * Number -> Number
 12
 13
                            static member (~-): Number -> Number
 14
 15
 16 val zero
                                                                                 : Number
16 val 17 val one 18 val two 18 val two 19 val isZero 19 val isZero 19 val isOne 19
val isNegative : Number -> bool
                                                                                     : Number -> Number
 22 val absNumber
 23 val greaterThan : Number -> Number -> bool
val tryReduce : Number -> Number
 25 val toString
                                                                                 : Number -> string
26 val conjugate : Number -> Number
                                                          : Number -> bool
 27 val inv
                                                                                     : Number -> Number
 28 val isInt
```

Listing 16: Signatur filen for Number modulet

Ved eksistens af en talmængde i Number S, hvorom det gælder at alle andre talmængder i Number er delmængder af S, kan en enkelt funktion der udfører alle binære operationer defineres. Som et eksempel er funktionen operation i Listing 17 givet, som tager to tal og en funktion i form af den ønskede binære operation som argumenter. Funktionen konventerer de to tal til vores komplekse taltype, hvortil den binære operation udføres på dem.

```
// makeComplex: Number -> complex
let makeComplex n =
    match n with
    | Int x -> newComplex (newRational(x, 1), newRational(0, 1))
    | Rational x -> newComplex (x, newRational(0, 1))
    | Complex x -> x

// operation: Number -> Number -> (complex -> complex -> complex) -> Number
let operation a b f =
    f (makeComplex a) (makeComplex b) |> Complex
```

Listing 17: Funktionen operation til udførelse af matematiske operationer på Numbers

Det vil her til være oplagt, at have en funktion til at reducere tallet efter den matematiske operation, til den simpleste taltype. Den simpleste taltype er i vores tilfælde et heltal. Dette er gjort ved at anvende funktionen tryReduce på alle de matematiske operationers overskrivninger i Listing 18.

```
static member (+) (a, b) = operation a b (+) |> tryReduce
static member (-) (a, b) = operation a b (-) |> tryReduce
static member (*) (a, b) = operation a b (*) |> tryReduce
static member (/) (a, b) = operation a b (/) |> tryReduce
static member (~-) (a) = neg a |> tryReduce
```

Listing 18: Overloadnings funktionerne for Number

Ved at have implementeret de matematiske operationer på denne måde, er det blandt andet muligt at foretage heltalsdivision, da det vil resultere i et rationalt tal.

Dermed har vi et modul som kan repræsentere tal, samt udføre matematiske operationer på dem. Vi vil nu begynde at betragte, hvordan vi kan anvende den i et matematisk udtryk.

3.2 Matematiske udtryk

Efter udviklingen af et modul til repræsentation af talmængder, er vi nu klar til at udvide programmet med et modul for matematiske udtryk. Vi begynder med en gennemgang omkring matematisk notation, samt hvordan vi kan anvende dem til at repræsentere udtryk i funktionsprogrammering.

3.2.1 Matematisk notation

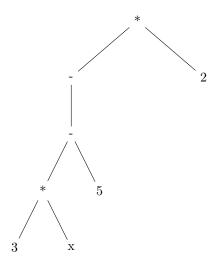
Matematiske udtryk, som vi normalt kender dem, er skrevet med infix notation. I infix notation skrives en binær operator mellem to operandere, kende tegnet for sproget er at det indeholder parenteser samt præcedens regler. Dette gør det generelt kompliceret at evaluere og håndtere matematiske udtryk i et programmeringssprog. Derfor er det mere oplagt at kunne anvende polsk notation (prefix) i stedet, hvor operatoren skrives før operandere eller omvendt polsk notation (postfix). Da de hverken indeholder parenteser eller præcedens regler 17. Følgende er der givet et simpelt eksempel på de 3 notationer.

Infix Notation: $(A+B) \cdot C$ Prefix Notation: $\cdot +ABC$ Postfix Notation: AB+C

3.2.2 Udtryk som træer

Et matematisk udtryk kan repræsenteres som et binært træ (en træstruktur, hvor hver node har maksimalt to børn), hvor bladene er operander i det anvendte matematiske rum og alle andre noder er operationer. Som eksempel kan udtrykket $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$ repræsenteres som følgende træ i Figur 2.

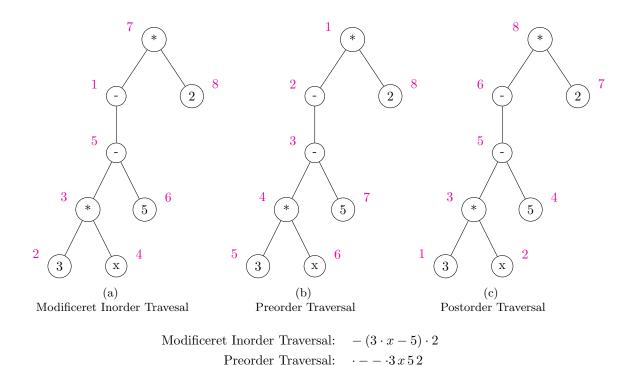
¹⁷[14] Polsk notation wikipedia.

Figur 2: Et binært træ der repræsenterer udtrykke
t $-(3\cdot x - 5)\cdot 2$

Det skal bemærkes, at der er forskel på den unære og binære operator "—" i træet, den unære betyder negation og den binære er subtraktion. Givet et binært træ for et matematisk udtryk, vil det være muligt at omdanne dem til infix, prefix eller postfix notation. Dette kan gøres ved at anvende modificeret Inorder, Preorder eller Postorder Traversal¹⁸. Algorithmerne er illustreret i Figur 3.

 $^{^{18}[24]\} Tree\ Traversal\ Techniques$ – Data Structure and Algorithm Tutorials.

Figur 3: Træet fra Figur 2 med forskellige travesal metoder

Postorder Traversal: $3x \cdot 5 - -2$.

Vi vil i sektion 3.2.3 betragte hvordan vi kan implementere et modul, som kan repræsentere udtryk ved brug af prefix notation. Postorder Traversal bliver blandt andet anvendt til at kunne rekursivt reducere og evaluere udtryk.

Grundet præcedens regler i infix notation, er det nødvendigt at modificere Inorder Traversal, da unære noder altid skal håndteres før dens børn. Desuden vil det også være nødvendigt at implementere regler for at håndtere parenteser, hvis der ønskes et symbolsk udtryk. Den modificerede Inorder Traversal anvendes til at kunne visualisere udtrykket i infix notation.

3.2.3 Udtryksmodulet

Vi starter med at definere en polymorf type for udtryk, givet i Listing 19. Denne type omfatter flere konstruktører, hver tilknyttet specifikke matematiske operationer vi ønsker at implementere. Desuden introducerer vi konstruktøren N til at repræsentere numeriske værdier ved at anvende talmængder defineret i Listing 15. Til sidst tilføjer vi konstruktøren X for variable. Således lagres matematiske udtryk som en rekursiv type, der skal repræsentere udtryks træerne i sektion 3.2.2. Dette skyldes at, hver konstruktør for en operation indeholder et eller to underudtryk af samme type.

```
3  | N of 'a
4  | Neg of Expr<'a>
5  | Add of Expr<'a> * Expr<'a>
6  | Sub of Expr<'a> * Expr<'a>
7  | Mul of Expr<'a> * Expr<'a>
8  | Div of Expr<'a> * Expr<'a>
```

Listing 19: Typen for Expr

Expr<'a> typen er dermed en polymorfisk type, hvor 'a er typen for den talmængde, hvor vi kan lave brugerdefinerede matematiske operationer. Et eksemplar på en Expr<Number> er givet i Listing 20. Her ses det, at når udtrykket $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$ visualiseres, er det i prefix notation.

```
> tree "-(3*x-5)*2";;
val it: Expr<Number> =
   Mul (Neg (Sub (Mul (N (Int 3), X 'x'), N (Int 5))), N (Int 2))
```

Listing 20: $-(3 \cdot x - 5) \cdot 2$ som et udtryks træ. Funktionen tree bliver beskrevet i 3.4.

Signatur filen indeholder overskrivninger på de matematiske operationer, så de kan anvendes på udtryk, samt en funktion eval til at evaluere et udtryk beskrevet i sektion 3.3.

```
1 module Expression
2 open Number
4 type Expr<'a> =
    | X of char
    | N of 'a
    | Neg of Expr<'a>
    | Add of Expr<'a> * Expr<'a>
    | Sub of Expr<'a> * Expr<'a>
    | Mul of Expr<'a> * Expr<'a>
10
    | Div of Expr<'a> * Expr<'a>
12 with
   static member ( ~- ) : Expr<Number> -> Expr<Number>
13
    static member ( + ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
14
    static member ( - ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
15
    static member ( * ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
16
    static member ( / ) : Expr<Number> * Expr<Number> -> Expr<Number>
17
19 val eval : Expr<Number> -> Map<char, Number> -> Number
20 val isAdd : (Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number>) -> bool
val isSub : (Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number>) -> bool
22 val isMul : (Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number>) -> bool
23 val isDiv : (Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number>) -> bool
24 val isNeg : (Expr<Number> -> Expr<Number>) -> bool
val isZero : Expr<Number> -> bool
26 val containsX : Expr<Number> -> Expr<Number> -> bool
val getNumber : Expr<Number> -> Number
val getVariable : Expr<Number> -> char
```

Listing 21: Signatur filen for Expression modulet

De overskrevne matematiske operatorer i implementeringsfilen for udtryk, laver overfladeevalueringer samt reduceringer på deres respektive argumenter. Overfladeevaluering vil sige, at de individuelle funktioner kun betragter de to øverste niveauer på de udtrykstræer, de tager som

argumenter. Implementeringerne af addition og multiplikation er givet i Listing 22. Lignende funktioner er implementeret for de andre operationer.

```
1 // mul: Expr < Number > -> Expr < Number > -> Expr < Number >
2 let rec mul e1 e2:Expr<Number> =
    match e1, e2 with
    |N a, N b|
                                       -> N (a * b)
    |N a, b | b, N a when isOne a
                                      -> b
    |N a, _ | _, N a when isZero a
                                      -> N zero
    |Div(a, b), c|c, Div(a, b)
                                       -> Div (mul a c, b)
    |Div (a, b), Div (c, d)
                                       -> Div ((mul a c), (mul b d))
    | Neg a, Neg b
                                       -> mul a b
9
    ١_,_
                                      -> Mul(e1, e2)
11
12 // add: Expr < Number > -> Expr < Number > -> Expr < Number >
13 let rec add e1 e2:Expr<Number> =
   match e1, e2 with
14
                                             -> N (a + b)
    | Na, Nb
    | N a, b | b, N a when isZero a
                                             -> b
16
17
    | a, b when a = b
                                             -> Mul (N two, b)
    | Neg a, Neg b
                                             -> neg (add a b)
18
    | Neg a, b | b, Neg a
                                             -> Sub (b, a)
    | Mul(a, X b), Mul(c, X d)
20
21
    | Mul(X b, a), Mul(c, X d)
    | Mul(a, X b), Mul(X d, c)
22
    | Mul(X b, a), Mul(X d, c) when b = d \rightarrow Mul(add a c, X b)
23
                                             -> Add(e1, e2)
```

Listing 22: Addition og multiplikation af to udtryk

3.3 Evaluering af udtryk

Vi begynder med at definere et miljø, som værende en samling af variable og deres tilhørende værdier. Vi vil nu betragte, hvordan vi kan evaluere et udtryk, ved hjælp af et miljø. Evalueringen af udtryk skal kunne opfylde følgende homomorfiske egenskaber 2. Egenskaben vil blive valideret i sektion 5.1.2.

Egenskab 2 (Homomorfisme af evaluering).

 $Lad \oplus \in \{+, -, \times, /\}$ sættet af binære operationer, e1 og e2 være udtryk, samt "env" være et miljø, som indeholder værdier for de variable, der er indeholdt i e1 og e2, så gælder følgende:

```
eval(e1 \oplus e2, env) = eval(e1, env) \oplus eval(e2, env)
```

Derudover skal det om negation også gælde at:

```
eval(-e1, env) = -eval(e1, env)
```

Funktionen eval i Listing 23 tager et udtryk og et miljø som input og evaluerer udtrykket til en numerisk værdi. Funktionen kører en Postorder Traversal på udtrykket og evaluerer dermed udtrykket nedefra og op, ved at foretage matematiske operationer defineret i Number modulet.

```
// eval: Expr<Number> -> Map<char, Number> -> Number
tell rec eval (e:Expr<Number>) (env) =
```

```
match e with

| X x -> Map.find x env
| N n -> n
| Neg a -> - eval a env
| Add (a, b) -> eval a env + eval b env
| Sub (a, b) -> eval a env - eval b env
| Mul (a, b) -> eval a env * eval b env
| Div (a, b) -> eval a env / eval b env
```

Listing 23: Evaluering af et udtryk

3.4 Konventering mellem udtryksformer

Det ønskes at kunne konvertere udtryk frem og tilbage mellem prefix notation, repræsenteret af Expression-typen, og standard infix notation. Dette ønske skyldes, at infix notation er lettere for os at læse og skrive. Derfor er det essentielt, at de to konverteringsfunktioner fungerer som hinandens inverse. Dette krav er yderligere uddybet i egenskab 3. Egenskaben bliver valideret i sektion 5.1.4.

Egenskab 3 (Invers morphism¹⁹ mellem infix og prefix).

Lad Q^n være mængden af rationelle infix udtryk med gyldig matematisk notation, som kun indeholder operationer indeholdt i $\{+,-,\times,/\}$, med n variable, så defineres følgende:

$$tree: Q^n \to Expr$$

 $tree^{-1}: Expr \to Q^n$

Dermed gælder følgende egenskaber

$$tree^{-1} \circ tree = id_{Q^n}$$

 $tree \circ tree^{-1} = id_{Expr}$

Hvor id_x er identitetsfunktionen på mængden x.

Vi begynder med at betragte den inverse funktion, som konverterer et udtryk til infix notation. Funktionen etf i Listing 24 fortager denne konvertering ved at lave den modificerede Inorder Traversal på udtrykket, som blev beskrevet i sektion 3.2.2. Den modificerede del er at håndtere parenteser samt negation. Dette gøres ved at betragte negation som en node i træet, hvor det venstre barn er et tomt udtryk.

```
// parenthesis: bool -> string -> string
let parenthesis b f = if b then "(" + f + ")" else f

// etf: Expr<Number> -> bool -> string
let rec etf e p =
    match e with
    | N a when not <| isInt a -> toString a |> parenthesis p
    | N a -> toString a
    | X a -> string a
    | Neg a -> "-" + etf a (not p) |> parenthesis p
    | Add(a, b) -> etf a false + "+" + etf b false |> parenthesis p
```

¹⁹[7] Inverse function.

```
| Sub(a, b) -> etf a false + "-" + etf b true |> parenthesis p
| Mul(a, b) -> etf a true + "*" + etf b true |> parenthesis p
| Div(a, b) -> etf a true + "/" + etf b true |> parenthesis p
| infixExpression: Expr<Number> -> string
| t infixExpression e = etf e false
```

Listing 24: konventering fra expression til infix notation

Funktionen tree, som foretager konverteringen fra infix notation til et udtrykstræ, er baseret på algoritmen beskrevet i [1]²⁰. Først konverteres en udtryksstreng til en liste af tokens. Disse tokens beskriver, om en karakter i udtrykket er en operand, en operator, eller en konstant, hvor en operator også indeholder information om præcedens og associativitet²¹. Typen for disse tokens kan ses i Listing 25. Herefter anvendes to stacks: en for operatorer og en for udtryk. Der anvendes en række regler, som beskrevet i [1], for hvornår der skal udføres pop og push på disse to stacks. Det skal bemærkes, at når en operator pushes til udtryksstacken, da navnet på operatorkonstruktøren på udtrykket står skrevet fra venstre mod højre, vil udtryksstacken være i prefix notation og ikke postfix notation som beskrevet i kilden. Funktionen tree er at finde i Appendiks 7.2.

Listing 25: Konvertering fra infix til udtrykstræ

3.5 Reducering af udtryk

Vi skal nu betragte en systematisk metode til at kunne reducere matematiske udtryk, ved hjælp af simple algebraiske regler. Dette er en nødvendighed at kunne, for at bruge udtrykkene i en matematisk sammenhæng, da det vil kunne medføre både en reduktion i kompleksitet og en forbedring i læsbarhed når udtrykkene visualiseres. Før vi betragter metoden, kan vi opskrive en egenskab som reduceringen skal overholde. Egenskaben 4 vil blive valideret i sektion 5.1.3, det er en nødvendighed at evaluere udtrykket før og efter reduktion, da det er en kompleks opgave at skulle sammenligne om to udtryk er ækvivalente.

Egenskab 4 (Reducering af udtryk).

Lad e være et udtryk samt "env" være det miljø som indeholder værdier for variable i e, så gælder følgende:

```
eval(e, env) = eval(simplifyExpr(e), env)
```

Vi begynder med at betragte funktionen simplifyExpr i Listing 26, som reducerer et udtryk ved at foretage en Postorder Traversal på udtrykket. Hvilket betyder, at når en node i udtrykstræet skal reduceres, vil dens børn allerede være reduceret.

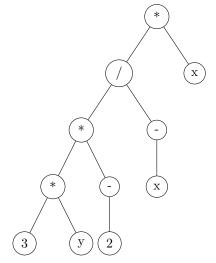
²⁰[1] Convert Infix expression to Postfix expression.

 $^{^{21}[12]}$ Operator Precedence and Associativity in C.

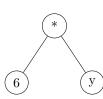
```
1 //simplifyOperation: Expr<Number> -> Expr<Number> -> (Expr<Number> -> Expr<
      Number> -> Expr<Number>) -> Expr<Number>
 let rec simplifyOperation e1 e2 f =
    match f e1 e2 with
    | Neg a ->
4
      commutativeMulDiv.applyCommutative (Neg a) |> commutativeAddSub.
      applyCommutative
    | Add(a, b) when isAdd f -> commutativeAddSub.applyCommutative (Add(a, b))
    | Sub(a, b) when isSub f -> commutativeAddSub.applyCommutative (Sub(a, b))
     Mul(a, b) when isMul f -> commutativeMulDiv.applyCommutative (Mul(a, b))
    | Div(a, b) when isDiv f -> commutativeMulDiv.applyCommutative (Div(a, b))
    | Add(a, b) -> simplifyOperation a b (+)
10
11
    | Sub(a, b) -> simplifyOperation a b (-)
    | Mul(a, b) -> simplifyOperation a b (*)
    | Div(a, b) -> simplifyOperation a b (/)
    | a -> a
14
16 //simplifyExpr: Expr<Number> -> Expr<Number>
17 let rec simplifyExpr e =
18
    match e with
    | N a when Number.isNegative a -> Neg (N (Number.absNumber a))
19
    | N (Rational(R(a, b))) ->
20
      simplifyOperation (simplifyExpr (N (Int a))) (simplifyExpr (N (Int b)))
      (/)
                -> - (simplifyExpr a)
    | Neg a
22
    | Add(a, b) -> simplifyOperation (simplifyExpr a) (simplifyExpr b) (+)
23
    | Sub(a, b) -> simplifyOperation (simplifyExpr a) (simplifyExpr b) (-)
24
    | Mul(a, b) -> simplifyOperation (simplifyExpr a) (simplifyExpr b) (*)
25
    | Div(a, b) -> simplifyOperation (simplifyExpr a) (simplifyExpr b) (/)
26
```

Listing 26: Reducering af et udtryk

Det er simplifyOperation, som foretager selve reduceringen af et givet udtryk. Funktionen tager som argumenter to udtryk, samt den binære operation, der skal anvendes på disse. Funktionen anvendes på udtrykkene, hvorefter overfladisk reducering, som blev beskrevet i sektion 3.2.3, udføres. Hvis overfladisk reducering resulterer i en ændring af den anvendte operation, kalder funktionen sig selv rekursivt med de to udtryk og den nye operation. Hvis overfladisk reducering ikke resulterer i ændringer i operationen, vil funktionen foretage en dybere reducering af de to udtryk. Denne dybere reducering udføres af funktionerne applyCommutative fra filerne CommutativeAddSub.fs og CommutativeMulDiv.fs, som findes i Appendiks 7.3 og 7.4. Disse funktioner arbejder efter samme princip, hvor de starter med at flade udtrykstræerne ud ifølge de kommutative regler for henholdsvis addition og multiplikation. Derefter sorterer de udtrykstræet, hvilket muliggør at foretage overfladisk simplifikation når træet gendannes. For multiplikation anvendes samme metode i nævneren for division, og der undersøges, om der er fælles udtryk i det udfladede træ, som fremtræder i nævneren af en division og i det udfladede træ, der indeholder divisionen. Et eksempel på anvendelse af den kommutative multiplikationsreducering på et udtryk er givet i Figur 4, som viser det visuelle input og det resulterende svar fra funktionen, samt Figur 5, der viser det udfladede træ og sorteringen af det fladede træ.

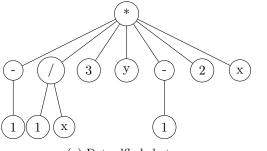

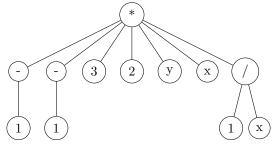

(b) Det resuterende reduceret udtryk, efter at have anvendt CommutativeMul-Div.applyCommutative på udtrykket i Figur 4a

Figur 4: Før og efter reducering af et udtryk ved brug af CommutativeMul-Div.applyCommutative

(a) Det udfladede træ

(b) Det sorterede træ fra venstre mod højre

Figur 5: Det udfladede og sørterede af udtrykket $(3 \cdot y \cdot (-2)/-x) \cdot x$ i processen af kommutativ reducering

Generelt, når det gælder reducering af udtryk, skal man være opmærksom på ikke at ende i et uendeligt loop. Derfor er det vigtigt ikke at definere nogle overfladiske reduceringer, som er hinandens inverse funktioner. Desuden forsøger funktionerne i dette program altid at skubbe negation af udtryk så langt ud som muligt i håb om, at de kan ophæve hinanden. Dette illustreres blandt andet i figur 5, hvor ved udfladning af træet, hvis et af de kommutative udtryk for multiplikation er negativt, fjernes negationen, og der tilføjes i stedet en negation af tallet 1, som ved sortering skubbes til venstre.

3.6 Differentiation af udtryk

Vi kan nu betragte den første implementering, der benytter vores udtryksmodul, som samtidig vil understrege vigtigheden af at kunne reducere udtryk. Vi begynder igen med at opskrive nogle algebraiske linearitetsegenskaber, som differentieringen skal overholde. Disse egenskaber vil blive testet i sektion 5.1.5.

Egenskab 5 (Linearitetsbetingelserne²²).

Lad f og g være udtryk, og a være tal fra talmodulet, så gælder følgende:

- 1. Skaleringsreglen $\frac{d}{dx}(af) = a\frac{df}{dx}$
- 2. Sumreglen $\frac{d}{dx}(f+g) = \frac{df}{dx} + \frac{dg}{dx}$
- 3. Subtraktionsreglen $\frac{d}{dx}(f-g) = \frac{df}{dx} \frac{dg}{dx}$
- 4. **Produktreglen** $\frac{d}{dx}(fg) = \frac{df}{dx}g + f\frac{dg}{dx}$
- 5. Kvotientreglen $\frac{d}{dx} \left(\frac{f}{g} \right) = \frac{\frac{df}{dx} g f \frac{dg}{dx}}{g^2}$

Funktionen for differentiering diff i Listing 27, tager et udtryk og en variabel som input og differentierer udtrykket med hensyn til variablen. Dette er en af de store fordele ved at anvende et funktionelt programmeringssprog, da det ses hvordan reglerne fra egenskab 5 er implementeret direkte, som de er beskrevet.

```
// diff: Expr<Number> -> char -> Expr<Number>
let rec diff e dx =
    match e with
    | X f when f = dx -> N (Int 1)
    | X _ -> N (Int 0)
    | N _ -> N (Int 0)
    | Neg f -> Neg (diff f dx)
    | Add(f, g) -> Add(diff f dx, diff g dx)
    | Sub(f, g) -> Sub(diff f dx, diff g dx)
    | Mul(f, g) -> Add(Mul(diff f dx, g), Mul(f, diff g dx))
    | Div(f, g) -> Div(Sub(Mul(diff f dx, g), Mul(f, diff g dx)), Mul(g, g))
```

Listing 27: Differentiering af et udtryk

At differentiere et udtryk vil blandt andet resultere i mange nul værdier i det resulterende udtryk, hvortil simplifikation efter differentiering vil være en fordel.

3.7 Multivariable polynomier af første grad

Da vi senere i projektet skal betragte matricer, vil vi i den forbindelse også lave en løsning af lineære ligningssystemer i sektion 4.5. Det kræver derfor, at vi kan isolere variable i et multivariabelt polynomium af første grad. Vi betragter derfor nu to simple funktioner til at udføre

²²[2] Differentiation Rules.

denne isolation, se Listing 28. Funktionen isolateX undersøger først, om den variabel, som skal isoleres, befinder sig på højre eller venstre side. Derefter kaldes funktionen expressionOnX, som fungerer ved at evaluere til en funktion, der giver den omvendte operation af den operation, som variablen er involveret i. Dertil anvendes den omvendte funktion på begge sider af ligningen, hvor hvis variablen er isoleret, gives et udtrykspar, hvor det første udtryk er den isolerede variabel. Hvis variablen ikke er isoleret, kaldes funktionen rekursivt med de nye højre og venstre sider.

```
1 // expressionOnX: Expr<'a> -> Expr<'a> -> (Expr<'a> -> Expr<'a>)
2 let rec expressionOnX hs x =
     match hs with
     | N _ | X _ -> fun e -> e
     | Neg(a) when a = x \rightarrow fun e \rightarrow Neg e
     | Sub(a, b) when a = x \rightarrow fun e \rightarrow Add(e, b)
      Div(a, b) when a = x \rightarrow fun e \rightarrow Mul(e, b)
     | Div(_, a) when a = x \rightarrow fun e \rightarrow Mul(e, a)
     | Mul(a, b) | Mul(b, a) when a = x \rightarrow fun e \rightarrow Div(e, b)
     | Add(a, b) | Add(b, a) | Sub(b, a)  when a = x \rightarrow fun e \rightarrow Sub(e, b)
     | Add(a, b) | Sub(a, b) | Mul(a, b) | Div(a, b) -> fun e -> expressionOnX a
11
       x e |> expressionOnX b x
     | Neg(a) -> fun e -> expressionOnX a x e
12
14 // isolateX: Expr<Number> -> Expr<Number> -> Expr<Number> *
       Expr < Number >
  let rec isolateX lhs rhs x =
15
16
    let operation =
         if containsX lhs x
17
              then expressionOnX lhs x
18
         elif containsX rhs x
19
             then expressionOnX rhs x
20
21
              failwith "Variable not found in either side of the equation"
22
     match operation lhs |> simplifyExpr, operation rhs |> simplifyExpr with
23
     | a, b | b, a when a = x \rightarrow (a, b)
24
    | a, b -> isolateX a b x
```

Listing 28: Isolering af variable i et udtryk

Da funktionen kun betragter operationen på den variable, der ønskes isoleret, eksisterer der mange tilfælde, hvor funktionen ikke vil kunne isolere variablen. Men den fungerer til at løse ligninger af formen $a_1x_1 + a_2x_2 + \ldots + a_nx_n = b$, hvilket er tilstrækkeligt for vores formål.

4 Vektorer og Matricer

Vi vil nu betragte opbyggelsen af et modul for vektorer og matricer. Eftersom en vektor også kan opfattes som en matrix, vil vi i det følgende, når begge omtales, udelukkende referere til matricer. For systematisk at kunne håndtere matricer, starter vi med at definere en type for lagringsordning Listing 29.

```
1 type Order = | R | C
```

Listing 29: Typen for order

Typen Order, anvendes til at angive, om en matrix er i rækkefølge (row-major) eller kolonnefølge (column-major)²³. En vektor, der er lagret i rækkefølge, kan betragtes som den transponeret kolonnefølge vektor. Vi kan derfor nu definere en type for matricer, ved hjælp af en type for vektorer i Listing 30.

```
type Vector = V of list<Number> * Order
type Matrix = M of list<Vector> * Order
```

Listing 30: Typen for Matricer

Derudover er det en fordel at kunne kende dimissionen af en matrix. Derfor er der også defineret en type for dimensionen se Listing 31.

```
// Rows x Cols
type Dimension = D of int * int
```

Listing 31: Typen for dimissionen

4.1 Matrix operationer

Der vil i denne sektion beskrives en række funktioner som er nødvendige, før vi kan betragte nogle matematiske metoder som anvender matricer. Da modulet indeholder mange hjælpe funktioner, vil der fokuseres på de funktioner med matematisk relevans.

Det muligt at definere en funktion til at finde dimensionen af en matrix se Listing 32. Funktionen laver et kald til matrixValidMajor som genere en fejl hvis ikke alle vektorer og matrien har samme lagringsordning. matrixVectorLength finder længden på vektorlisten i en matricen.

```
// dimMatrix : Matrix -> Dimension
let dimMatrix (M(vl, o)) =
    if vl = [] then D (0, 0)

else
let _ = matrixValidMajor (M(vl, o))
let d1 = List.length vl
let d2 = matrixVectorLength (M(vl, o))
match o with
| R -> D (d1, d2)
| C -> D (d2, d1)
```

Listing 32: Funktion til at finde dimensionen af en matrix

²³[20] Row- and column-major order.

Hvis en matrix er gemt som rækkefølge, vil antallet af rækker være længden af Numberlisten i vektorene og antallet af kolonner være længden af vektorlisten, og omvendt for kolonnefølge.

4.2 Matematiske operationer

I denne sektion bør det bemærkes, at flere listings ikke inkluderer fejlhåndtering; dette er udeladt for at forbedre læsbarheden. De funktioner, der anvendes i det implementerede modul, har passende fejltjek, herunder dimensionstjek på matricerne. Den fulde implementering med fejlhåndtering kan findes i appendiks 7.5.

Før vi implementerer funktioner til at udføre de ønskede matematiske operationer, vil vi først definere nogle egenskaber matricerne skal opfylde i egenskab 6.

Egenskab 6 (Vektor Aksiomer).

Lad $c, d \in Numbers \ og \ \mathbf{v}_i \in Vectors \ af \ dimension \ n \times 1 \ for \ i = 1 \dots m \ så \ gælder:^{24}$

1.
$$(\mathbf{v}_1 + \dots + \mathbf{v}_{m-1}) + \mathbf{v}_m = \mathbf{v}_1 + (\mathbf{v}_2 + \dots + \mathbf{v}_m)$$

2. $c \cdot \begin{pmatrix} d \cdot \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ \mathbf{v}_1 & \dots & \mathbf{v}_m \\ 1 & 1 \end{pmatrix} = (c \cdot d) \cdot \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ \mathbf{v}_1 & \dots & \mathbf{v}_m \\ 1 & 1 \end{pmatrix}$

3.
$$c \cdot (\mathbf{v}_1 + \dots + \mathbf{v}_m) = c \cdot \mathbf{v}_1 + \dots + c \cdot \mathbf{v}_m$$

4.2.1 Skalering af en matrix

Vi begynder med at betragte en funktion til at skalere en matrix se Listing 33.

Listing 33: Funktion til at skalere en matrix

Det at skalere en matrice er svarer til at skalere hvert element i matricen. Derfor ved at have en funktion scalarVector, der skalere hvert element i en givet vektor bliver scalarMatrix at skalere hver vektor i en givet matrice. List.map svare til at lave en list comprehension i Python²⁵.

4.2.2 Addition af matricer

 $^{^{24}}$ [11] Mathematics 1a, Theorem 7.2 s. 155.

²⁵[15] Python - List Comprehension.

```
M (List.map2 addVector vl1 vl2, o)
9 // subVector : Vector -> Vector -> Vector
10 let subVector x y =
      scalarVector (-one) y |> addVector x
11
13 // sumRows : Matrix -> Matrix
14 let rec sumRows m =
      if not <| corectOrderCheck m C
           then sumRows < | correctOrder m C
16
17
          let zeroVector = vectorOf zero </ matrixVectorLength m</pre>
18
          let (M(v1, _)) = m
          matrix [List.fold (addVector) zeroVector v1]
20
```

Listing 34: Funktion til at addere matricer og substraktion af vektorer

Addition af vektorer reduceres til at udføre additionen elementvis, som vist i Listing 34, ved brug af List-funktionen map2. Vi kan bruge addVector til at definere matrix addition og subtraktion af vektorer. Vektor addition bruges også til at summere rækkerne i en matrix (sumRows), hvilket vil blive anvendt i implementeringen af matrix produkt i næste sektion og Gram-Schmidt-processen i sektion 4.3. Funktionen bliver yderligere beskrevet i definition 2.

Definition 2 (Summering af rækker i en matrix).

Lad A være en matrix med m rækker og n søjler, hvor

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

Så gælder om sumRows at

$$sumRows(A) = \mathbf{v} = \begin{bmatrix} \sum_{j=1}^{n} a_{1j} \\ \sum_{j=1}^{n} a_{2j} \\ \vdots \\ \sum_{j=1}^{n} a_{mj} \end{bmatrix}$$

Dermed er $\mathbf{v_i} = \sum_{j=1}^n a_{ij}$ for $i = 1, 2, \dots, m$.

4.2.3 Matrix produkt

Definition 3 (Matrix-Vektor Produkt).

Lad A være en matrix med m rækker og n søjler, hvor

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}$$

og $\mathbf{v} = (v_1, v_2, \dots, v_n)^T$ være en vektor med n elementer. Så er matrix-vektor Av produktet defineret som

$$\begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_1 \\ v_2 \\ \vdots \\ v_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{11}v_1 + a_{12}v_2 + \cdots + a_{1n}v_n \\ a_{21}v_1 + a_{22}v_2 + \cdots + a_{2n}v_n \\ \vdots \\ a_{m1}v_1 + a_{m2}v_2 + \cdots + a_{mn}v_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum_{j=1}^n a_{1j}v_j \\ \sum_{j=1}^n a_{2j}v_j \\ \vdots \\ \sum_{j=1}^n a_{mj}v_j \end{bmatrix}$$

Sætning 1 (Matrix-Vektor Produkt).

Lad $A = [\mathbf{a}_1 \ \mathbf{a}_2 \ \dots \mathbf{a}_n]$ være en matrix med m rækker og n søjler, og lad \mathbf{v} være en vektor med n elementer. Så gælder der

$$A\mathbf{v} = sumRows \begin{bmatrix} | & | & | \\ \mathbf{a}_1v_1 & \mathbf{a}_2v_2 & \cdots & \mathbf{a}_nv_n \\ | & | & | \end{bmatrix}$$

Bevis. LadBvære resultatet af at skalere søjlerne i matrix A med de tilsvarende elementer i vektoren v. Vi har

$$B = \begin{bmatrix} | & | & | \\ \mathbf{a}_1 v_1 & \mathbf{a}_2 v_2 & \cdots & \mathbf{a}_n v_n \\ | & | & | & | \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} a_{11} v_1 & a_{12} v_2 & \cdots & a_{1n} v_n \\ a_{21} v_1 & a_{22} v_2 & \cdots & a_{2n} v_n \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} v_1 & a_{m2} v_2 & \cdots & a_{mn} v_n \end{bmatrix}$$

Ved brug af definition 2 for *sumRows* og definition 3 ses det at

$$sumRows(B) = \begin{bmatrix} \sum_{j=1}^{n} a_{1j}v_{j} \\ \sum_{j=1}^{n} a_{2j}v_{j} \\ \vdots \\ \sum_{j=1}^{n} a_{mj}v_{j} \end{bmatrix} = A\mathbf{v}$$

Vi kan dermed anvende sætning 1 til at definere en funktion matrix VectorProduct til matrixvektor produkt se Listing 35. Denne funktion skalerer først søjlerne i matricen med de tilsvarende elementer i vektoren og summer derefter rækkerne i matricen.

Listing 35: Funktion til matrix-vektor produkt

Definition 4 (Matrix produkt).

Lad $A \in \mathbb{F}^{m \times n}$ og $B \in \mathbb{F}^{n \times \ell}$. Lad søjlerne i B være givet ved $\mathbf{b}_1, \dots, \mathbf{b}_{\ell} \in \mathbb{F}^n$, dermed²⁶

$$B = \begin{bmatrix} | & & | \\ \mathbf{b}_1 & \cdots & \mathbf{b}_{\ell} \\ | & & | \end{bmatrix}.$$

Så defineres matrixproduktet som

$$AB = \begin{bmatrix} | & | & | \\ A \cdot \mathbf{b}_1 & \cdots & A \cdot \mathbf{b}_\ell \\ | & | & | \end{bmatrix}.$$

Ud fra definition 4 ses det, at funktionen matrixProduct i Listing 36 til at tage produktet af to matricer. Funktionen opnår dette, ved at udfører matrix-vektor produkt på hver søjle i matricen. Da matrixVectorProduct evaluerer til en matrix, skal der bruges en funktion til at konvertere matricen til en vektor, hvilket matrixToVector gør.

```
// matrixProduct : Matrix -> Matrix -> Matrix
let rec matrixProduct a (M(vlb, _)) =
let product = List.map (
fun bv -> matrixVectorProduct a bv |> matrixToVector ) vlb
M(product, C)
```

Listing 36: Funktion til at tage produktet af to matricer

4.2.4 Projektion af en vektor

Definition 5 (Projektion af en vektor).

Projektionen af en vektor på en linje defineres som følgende, hvor $Y = span\{\mathbf{y}\}^{27}$.

$$proj_Y : V \to V, \quad proj_Y(\mathbf{x}) = \frac{\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle}{\langle \mathbf{y}, \mathbf{y} \rangle} \mathbf{y}$$

hvor det standard indre produkt er defineret som:

$$\langle \mathbf{x}, \mathbf{y} \rangle = \mathbf{y}^* \mathbf{x} = \sum_{k=1}^n x_k \overline{y}_k$$

For at kunne projektere en vektor, som defineret i definition 5, skal vi først kunne konjugere en vektor. Funktionen conjugateVector konjugerer elementerne i en vektor. Derudover defineres en funktion til at multiplicere to vektorer elementvis (vectorMulElementWise).

 $^{^{26}[11]}$ Mathematics 1a, Definition 7.12 s. 162.

²⁷[8] Mathematics 1b - Functions of several variables, s. 40.

Listing 37: Funktioner til at projicere en vektor på en anden

Evalueringen af det standard indre produkt innerProduct mellem to vektore, bliver derfor at konjugere den ene vektor og derefter multiplicere elementvis med den anden vektor. Hvortil summen af elementerne i den resulterende vektor er det indre produkt.

Til sidst kan funktionen proj skrives direkte som den er defineret i definition 5.

4.3 Gram-Schmidt

Vi kan nu betragte implementeringen af Gram-Schmidt processen. Denne proces kan anvendes rekursivt til at finde en ortonormal basis for et underrum udspændt af en liste af vektorer $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$. Processen kan implementeres rekursivt idet de nye vektorer \mathbf{w}_k for $k = 2, 3, \dots, n$ konstrueres baseret på alle de tidligere vektorer $\mathbf{w}_1, \dots, \mathbf{w}_{k-1}$.

Før vi implementerer Gram-Schmidt processen, er vi dog begrænset af vores Number type fra Listing 15, idet $x \in \{\text{Number}\} \implies \sqrt{x} \in \{\text{Number}\}$. Derfor vil vi ikke normalisere vektorerne, hvilket medfører, at vi kun vil finde en ortogonal basis, fremfor en ortonormal basis.

Definition 6 (Gram-Schmidt Proces).

Givet en liste af lineært uafhængige vektorer $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ i et indre produkt rum V. Målet med Gram-Schmidt proceduren er at generere en liste af ortogonale vektorer $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n$, der udspænder det samme underrum. Processen er som følger:

- 1. Initialisering: $Sxt \mathbf{w}_1 = \mathbf{v}_1$.
- 2. Ortogonalisation: For k = 2, ..., n konstrueres \mathbf{w}_k på følgende måde:

$$\mathbf{w}_k := \mathbf{v}_k - \sum_{j=1}^{k-1} proj_{\mathbf{w}_j}(\mathbf{v}_k)$$

Om Gram-Schmidt processen er der egenskaberne 7, som vi i sektion 5.2.2 vil validere.

Egenskab 7 (Gram-Schmidt).

 $Lad \mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n$ være de nye vektorer som dannes ud fra Gram-Schmidt processen på $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$ som er lineært uafhængige vektorer. Så gælder der:

1. $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n$ er ortogonale.

2. $\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n$ udspænder det samme underrum som $\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n$. dvs. $span\{\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n\} = span\{\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n\}$.

```
1 // orthogonalBacis : Matrix -> Matrix
  let orthogonalBacis m =
      if not < | corectOrderCheck m C
      then orthogonalBacis (correctOrder m C)
      // Gram_Schmidt : Matrix -> (Vector list -> Matrix) -> Matrix
      let rec Gram_Schmidt vm acc_wm =
           match acc_wm [], vm with
9
          | x, M([], _) -> x
| M([], _), M(v1::vrest, o) ->
11
               Gram_Schmidt (M(vrest,o))
               <| fun x -> extendMatrix (M([v1], C)) x
           | M(w, _), M(vk::vrest, o) ->
14
               let (V(wk, _)) = vk - sumProj w vk
               Gram_Schmidt (M(vrest,o))
16
17
               <| fun x -> extendMatrix (acc_wm wk) x
18
      // sumProj : Vector list -> Vector -> Vector
20
      and sumProj w vk =
           List.map (fun x -> proj x vk) w
21
           |> matrix
           l> sumRows
           |> matrixToVector
      Gram_Schmidt m (fun _ -> M([], C))
26
```

Listing 38: Dannelsen af en ortogonal basis, ved hjælp af Gram-Schmidt processen

Listing 38 viser implementeringen af Gram-Schmidt processen. Lavet udfra beskrivelse side 45 i 'Mathematics 1b'²⁸.

Funktionen sumProj tager en liste med vektorer w, som i Gram-Schmidt-processen er de tidligere behandlede vektorer $\mathbf{w_1}, \dots, \mathbf{w_{k-1}}$, og en vektor v_k som er den k'te vektor. $\mathbf{v_k}$ projekteres på alle vektorerne i w, hvorefter der tages summen af disse projektioner.

Funktionen Gram Schmidt, tager en matrix hvor søjlerne er de vektorer som ønskes at finde en ortogonal basis for. Der udover tager den en akkumulerende funktion som indeholder de behandlede vektorer. Hvis der ikke er flere vektorer i matricen, gives den akkumulerede funktion. Hvis der ikke er nogle vektorer i akkumulatoren, tages den første vektor fra matricen og tilføjes til akkumulatoren. Hvis der er vektorer i både akkumulatoren og matricen, kaldes sumProj på den akkumulerede liste og den første vektor i matricen. Resultatet trækkes fra den første vektor i matricen, og dette bliver den nye vektor som tilføjes til akkumulatoren.

Funktionen orthogonalBacis tager en matrix og tjekker om matricen er i kolonnefølge, hvis ikke kalder funktionen sig selv, med den korrekte lagringsordning. Ellers kaldes Gram_Schmidt med matricen og en tom akkumulator. Resultatet bliver derfor en matrix med en ortogonal basis for underrummet udspændt af de givne vektorer, givet at vektorerne er lineært uafhængige.

²⁸[8] Mathematics 1b - Functions of several variables, s. 45.

4.4 Række-echelon form

I forbindelse med udførelsen af PBT til Gram-Schmidt metoden vil vi blandt andet anvende række-echelon form (ref) til at sikre os, at et sæt af vektorer er lineært uafhængige. Derfor vil vi i denne sektion betragte implementeringen af række-echelon form, ud fra "Algorithm 9 for computing a row echelon form of a matrix" angivet på side 142 af noterne til "01001 Mathematics 1a"²⁹.

Efter at have udført PBT af Gram-Schmidt metoden, slog den i første omgang fejl, hvilket efter nærmere undersøgelse viste sig at være grundet en mindre fejl i "Algorithm 9". Linje 14 burde være "b \leftarrow the j'th entry of the i-th row of B". Listing 39 viser implementeringen af række-echelon form, lavet ud fra pseudokoden "Algorithm 9".

```
1 // rowEchelonForm : Matrix -> Matrix
 let rec rowEchelonForm A =
      if not <| corectOrderCheck A R then rowEchelonForm (correctOrder A R)
      else
      let (D(r, c)) = dimMatrix A
      match A with
      |M([], _) -> A
       _ when isZeroMatrix A -> A
        M(v::\_,\_) when r = 1 -> firstNonZero v |> inv |> scalarMatrix A
9
      | M(_, o) ->
10
          let (i, j) = firstNonZeroIndexMatrix A 0 (-1 ,-1)
11
          let (M(B, _)) = swapFirstWith A i
          let b = List.head B |> firstNonZero
13
          let (M(B, _)) = scalarIthVector (inv b) 0 (M(B, o))
14
          let R1 = List.head B
          let R2m = List.tail B
16
          let B = rowOps j 1 r R1 (M(R2m, o))
          let (M(Cm, _)) = rowEchelonForm B
18
          M(R1::Cm, o)
20
21 // rowOps: int -> int -> Vector -> Matrix -> Matrix
22 and rowOps coloumn i nrows R1 acc_m =
23
      if i >= nrows then acc_m else
      let Ri = getMatrixIthVector (i - 1) acc_m
24
      let b = getVectorIthNumber coloumn Ri
25
      rowOps coloumn (i + 1) nrows R1 < | replaceMatrixIthVector (i-1) acc_m (Ri
26
      - b * R1)
```

Listing 39: Funktion til at finde række-echelon form

4.5 Lineært ligningssystem

Som den sidste del i anvendelsen af matricer vil vi beskrive, hvordan vi kan løse et lineært ligningssystem af formen $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$. Ved at foretage række-echelon form på totalmatricen $[A \mid \mathbf{b}]$ kan vi finde en løsning til ligningssystemet, hvis rangen af A er forskellig fra rangen af den totale matrix³⁰.

Efter at have foretaget række-echelon form på totalmatricen, skal vi tage matrix-vektor-produktet af ref(A) og \mathbf{x} for at kunne have m ligninger med n ubekendte, hvis vi antager, at $A \in \mathbb{F}^{m \times n}$.

²⁹[11] Mathematics 1a, s. 142.

³⁰[11] *Mathematics 1a*, Corollary 6.27 s. 146.

Den nemmeste tilgang vil være at introducere to nye typer for at repræsentere en vektor og matrix, som kan indeholde variable. Dette kan gøres ved hjælp af vores type for udtryk fra Listing 19. Vi definerer derfor følgende typer i Listing 40.

```
type ExprVector = list<Expr<Number>>
type ExprMatrix = list<ExprVector>
```

Listing 40: Typer for at repræsentere en vektor og matrix med variable

Det er her undladt at definere lagringsordningen for matricerne af udtryk, da vi ikke bruger dem til mere end en mellemregning i løsningen af ligningssystemet. Men alle funktioner, vi har lavet i matrix modulet, ville man også kunne lave for udtryksmatricer, hvis man anvender en lagringsordning.

Ved at have udtryksmatricer defineret som en liste af udtryk, kan vi anvende den samme teknik til at foretage matrix-vektor-produktet mellem $\operatorname{ref}(A)$ og \mathbf{x} , som vi benyttede i Listing 35. Dette vil resultere i en liste af udtryk, som vi ved hjælp af funktionen isolateX i Listing 28 kan bruge til at isolere x_i i den i'te ligning ved at sætte den lig med b_i og indsætte det i ligningerne 1 til i-1.

Den fulde implementering er at finde i appendiks 7.5. Det er værd at bemærke, at denne implementering vil resultere i en vektor af Number. Derfor vil den fejle, hvis der er flere ubekendte end ligninger, hvilket betyder, at koefficientmatricen A skal have fuld rang.

5 PBT af programmet

Vi skal nu validere vores program ved hjælp af PBT. Dette opnåes ved at lave funktioner, som kan undersøge de egenskaber, der løbende er blevet beskrevet i rapporten.

5.1 PBT af udtryk

Før vi begynder at udføre PBT på alle egenskaberne vedrørende udtryk, skal vi først bygge en generator for vores talmængde og udtryk.

Da vi ikke kan sammenligne, om to udtrykstræer er ækvivalente, vil vi gøre brug af et miljø, som indeholder værdier for variablene og derefter evaluere udtrykene ved brug af eval-funktionen. Dette gøres for alle vores PBT, hvor vi ønsker at sammenligne træer.

Vi begynder med at definere en række generatorer, som kan generere blade i vores udtrykstræer i Listing 41.

```
1 \text{ let max} = 3
_2 let min = -3
4 // noneZeroGen: Gen<int>
  let noneZeroGen =
      Gen.oneof [
          Gen.choose(1, max);
          Gen.choose(min, -1)]
10 // numberGen: Gen < Number >
11 let numberGen =
      Gen.oneof [
12
          Gen.map2 (fun x y -> newRational(x, y) |> Rational |> tryReduce ) (Gen
13
      .choose(min, max)) noneZeroGen;
          Gen.map (fun x -> Int x) (Gen.choose(min, max));
           Gen.map4 (fun a b c d -> newComplex (newRational(a, b), newRational(c,
15
       d)) |> Complex |> tryReduce ) (Gen.choose(min, max)) noneZeroGen (Gen.
      choose(min, max)) noneZeroGen]
17 // numberInExprGen: Gen<Expr<Number>>
18 let numberInExprGen =
19
      Gen.map (fun x \rightarrow N x) numberGen
20
// randomListElement: list<'a> -> Gen<'a>
22 let randomListElement xlist =
      gen { let! i = Gen.choose(0, List.length xlist - 1)
23
          return xlist.[i] }
26 // variableGen: list<char> -> Gen<Expr<'a>>
27 let variableGen xlist = Gen.map X (randomListElement xlist)
29 // leafGen: list<char> -> Gen<Expr<Number>>
30 let leafGen xlist =
      if xlist <> [] then
           Gen.oneof [numberInExprGen; variableGen xlist]
32
33
34
          numberInExprGen
36 // onlyIntleafGen: list<char> -> Gen<Expr<Number>>
```

```
37 let onlyIntleafGen xlist :Gen<Expr<Number>> =
       if xlist <> [] then
38
           Gen.oneof [Gen.map (fun x \rightarrow N < | Int x) (Gen.choose(-10, 10));
39
       variableGen xlist]
       else
40
           Gen.map (fun x \rightarrow N < | Int x) (Gen.choose(-10, 10))
41
42
43 // charsSeqGen: char -> char -> seq<Gen<char>>
let charsSeqGen c1 c2 = seq { for c in c1 .. c2 do
                                     yield gen { return c} }
47 // charGen: Gen < char >
48 let charGen = gen { return! Gen.oneof (charsSeqGen 'A' 'Z')}
50 // smallEnvGen: Gen<Map<char, Number> * list<char>>
51 let smallEnvGen =
       gen {
52
           let! i = Gen.choose (0, 5)
           let! xlist = Gen.listOfLength i charGen
54
           let! ns = Gen.listOfLength i numberGen
           return (Map.ofList (List.zip xlist ns), xlist) }
56
58 // exprGen: 'a -> int -> ('a -> Gen<Expr<'b>>) -> Gen<Expr<'b>>
59 let rec exprGen xlist n leafType =
       if n = 0 then
60
           leafType xlist
61
       else
62
63
           Gen.oneof [
               // leaf occurs twice becourse leaf is {\tt X} or {\tt N} giving the same
64
       probability for each expression
               leafType xlist;
65
66
               leafType xlist;
               Gen.map2 (fun x y \rightarrow Add (x, y)) (exprGen xlist (n/2) leafType) (
67
       exprGen xlist (n/2) leafType);
               Gen.map2 (fun x y -> Mul (x, y)) (exprGen xlist (n/2) leafType) (
       exprGen xlist (n/2) leafType);
               Gen.map2 (fun x y \rightarrow Div (x, y)) (exprGen xlist (n/2) leafType) (
       exprGen xlist (n/2) leafType);
               Gen.map2 (fun x y -> Sub (x, y)) (exprGen xlist (n/2) leafType) (
70
       exprGen xlist (n/2) leafType);
               Gen.map (fun x \rightarrow Neg x) (exprGen xlist (n/2) leafType)]
71
72
73
74 type SmallEnv = Map<char, Number> * char list
  type SmallEnvGen =
75
      static member SmallEnv() =
76
           {new Arbitrary < SmallEnv > () with
77
               override _.Generator = smallEnvGen
78
               override _.Shrinker _ = Seq.empty}
81 type NumberGen =
82 static member Number() =
       {new Arbitrary < Number > () with
83
           override _.Generator = numberGen
override _.Shrinker _ = Seq.empty}
84
85
```

Listing 41: Generatorene anvendt til PBT af udtryk

Først defineres to variable, som alle funktioner har til rådighed, max og min, som sætter intervallet

for de heltal, der kan anvendes i genereringen af "Numbers". Den første funktion, noneZeroGen, er en generator for et tilfældigt heltal fra sættet S_1 :

$$S_1 = \{x \mid x \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}, \quad \min \le x \le \max\}.$$

Vi kan dermed bruge noneZeroGen, da vi ikke ønsker at generere rationale tal med nævneren 0. For at definere en generator for Numbers i form af numberGen, som genererer et gyldigt Number fra sættet S_5 :

$$\begin{split} S_2 &= \{x \mid x \in \mathbb{Z}, & \min \leq x \leq \max \} \\ S_3 &= \left\{\frac{x}{y} \mid x \in S_1, y \in S_2 \right\} \\ S_4 &= \{x + yi \mid x, y \in S_3 \} \\ S_5 &= S_2 \cup S_3 \cup S_4 \end{split}$$

Funktionen numberInExprGen er en generator, som ved brug af numberGen konverterer et Number til et Expr<Number>. Det er disse generatorer, der anvendes til at generere tal til vores talmængde.

Dernæst kommer nogle generatorer til generering af variable. Først har vi randomListElement, som tager en liste af en vilkårlig type og udvælger et tilfældigt element fra listen. Derudover har vi variableGen, som tager en liste af karakterer og bruger randomListElement til at udvælge en af karaktererne og konvertere den til et Expr<Number>.

Dermed er det nu muligt at lave en generator, som kan generere enten et tal eller en variabel fra konstruktørerne af Expr<Number>. Disse to konstruktører er også bladene i vores udtrykstræer. leafGen genererer et tilfældigt blad i vores udtrykstræ ud fra en liste af karakterer. onlyIntleafGen fungerer ud fra det samme princip, men genererer kun heltal fra intervallet -10 til 10.

Funktionerne charGen og charsSeqGen er generatorer, som sammen genererer en tilfældig karakter mellem 'A' og 'Z'. Endelig har vi en miljøgenerator, smallEnvGen, som genererer et par af et miljø samt liste af variable i miljøet. Miljøet indeholder variable og deres tilsvarende værdier.

Den sidste generator, exprGen, vil i vores PBT tage en liste af variable, som den må generere blade ud fra, samt hvilken generator der skal anvendes til at generere bladene. Derudover vil den maksimale dybde af udtrykket være $\log_2(n)$.

Til sidst defineres tre typer, hvor SmallEnvGen og NumberGen gør det muligt inden kørsel af vores PBT at registrere generatorerne.

Vi har dermed nu lavet fundamentet, til at kunne teste vores egenskaber vedrørende udtryk.

5.1.1 Talmodulet

De 6 egenskaber fra 1 kan nu testes med PBT. Egenskaberne kan oversættes direkte til funktioner, grundet de overskrivninger vi har lavet på Number typen i Listing 42.

```
# # "../bin/Release/net7.0/main.dll"
# # "nuget: FsCheck"
open FsCheck
open Number
```

```
5 open Generators
7 Arb.register < NumberGen > ()
9 // Addition og multiplikation er associative
10 let associative (a:Number) (b:Number) (c:Number) =
      a + (b + c) = (a + b) + c & a * (b * c) = (a * b) * c
11
13 // Addition og multiplikation er kommutative
14 let commutative (a: Number) (b: Number) =
      a + b = b + a && a * b = b * a
15
17 // Distributivitet af multiplikation over addition
18 let distributive (a:Number) (b:Number) (c:Number) =
      a * (b + c) = a * b + a * c
19
20
21 // Addition og multiplikation har et neutralt element
22 let neutralAdditive (a:Number) =
      a + zero = a && a * one = a
23
24
25 // Omvendt funktion eksisterer til addition
26 let inverseAdditive (a:Number) =
      a + (-a) = zero
28
29 // Omvendt funktion eksisterer til multiplikation
30 let inverseMultiplicative (a:Number) =
      let res =
31
32
          try
               if a * inv a = one then 1 else 0
33
          with
34
               | :? System.DivideByZeroException -> 2
35
      (res = 1 | | res = 2)
36
      |> Prop.classify (res = 1) "PropertyHolds"
37
      |> Prop.classify (res = 2) "DivideByZeroExceptions"
38
40 let _ = Check.Quick associative
41 let _ = Check.Quick commutative
42 let _ = Check.Quick distributive
43 let _ = Check.Quick neutralAdditive
44 let _ = Check.Quick inverseAdditive
45 let _ = Check.Quick inverseMultiplicative
```

Listing 42: numberPBT.fsx - funktioner til test af egenskaberne i 1

I inverse Multiplicative anvender vi "Prop.classify" til at tillade, at egenskaben kan slå bestemte fejl. I dette tilfælde tillades det, at der opstår en "Divide ByZero Exception". Dette sker, fordi generatoren godt kan generere 0, som der ikke kan tages en invers af. For at teste ovenstående funktioner, køres .fsx filen, og outputtet kan ses i Listing 43.

```
Ok, passed 100 tests.
94% PropertyHolds.
```

6% DivideByZeroExceptions.

Listing 43: Outputtet fra PBT af Number typer, ved kørsel af Listing 42

Dermed viser testen at alle egenskaberne fra 1 holder.

5.1.2 Homomorfisme af evaluaring

Vi skal nu validere egenskab
2. Testen er givet i Listing 44. Dette er gjort ved, at der genereres et tilfældigt miljø. Fra dette miljø udstrækkes der to udtryk ved brug af udtryks generatoren, hvori variablene er indeholdt i miljøet. For alle operatorer testes det, om de overholder egenskaben om homomorfisme.

```
// evalOperation: Expr<Number> -> Expr<Number> -> Map<char, Number> -> (Expr<
      Number > -> Expr < Number > -> Expr < Number >) -> bool
_2 let evalOperation e1 e2 env f =
3 eval (f e1 e2) env = (getNumber <| f (eval e1 env |> N) (eval e2 env |> N))
1 let evalPBT ((env ,xlist):SmallEnv) =
      let result =
          try
              let exprList = Gen.sample 1 2 (exprGen xlist 64 leafGen)
9
              let e1::[e2] = exprList
              let prop = evalOperation e1 e2 env
              let negation = eval (-e1) env = - eval e1 env
              if negation && prop ( + ) && prop ( - ) && prop ( * ) && prop ( /
      ) then 1 else 0
          with
          | :? System.DivideByZeroException as _ -> 2
14
          | :? System.OverflowException as _ -> 3
      (result = 1 || result = 2 || result = 3)
16
      |> Prop.classify (result = 1) "Property Holds"
17
      |> Prop.classify (result = 2) "DivideByZeroExceptions"
18
      |> Prop.classify (result = 3) "OverflowException"
```

Listing 44: PBT af egenskaben omkring Homomorfisme fra 2

Outputtet fra testen kan ses i Listing 45. Testen viser, at egenskaben holder for alle operationer.

```
> Arb.register < SmallEnvGen > ()
- let _ = Check.Quick evalPBT;;
Ok, passed 100 tests.
76% Property Holds.
18% DivideByZeroExceptions.
6% OverflowException.
```

Listing 45: Outputtet fra PBT af egenskaben 2

Vi ser her en større mængde af tests, som bliver klassificeret som "DivideByZeroExceptions". Dette skyldes, at vores generator godt kan generere udtryk som $1/(0 \cdot X)$ og lignende, hvilket ikke er et lovligt udtryk. Derudover forekommer der også "OverflowExceptions", hvilket skyldes, at ved evaluering af udtryk kan vi godt ende med en kombination af operationer, som giver rationale tal, der, som beskrevet i sektion 3.1.1, kan resultere i overflow. Samme form for klassificeringer vil vi løbende se i de kommende PBT.

5.1.3 Simplifikation af udtryk

Det er vigtigt, at vores simplifikation altid er lig med det oprindelige udtryk. Vi kan derfor teste egenskab 4 ved at simplificere et udtryk og sammenligne evalueringen af det med det oprindelige udtryk ved hjælp af et miljø. Dette er gjort i Listing 46.

```
1 // compareSimpExpr: Map < char, Number > -> Expr < Number > -> bool
2 let compareSimpExpr env (e:Expr<Number>) =
      eval (simplifyExpr e) env = eval e env
5 // simpEqualEval: SmallEnv -> int
6 let simpEqualEval (env, xlist) =
      try
           if Gen.sample 1 1 (exprGen xlist 64 leafGen)
9
               |> List.head
               |> compareSimpExpr env
10
           then 1 else 0
11
      with
12
          | :? System.DivideByZeroException as _ -> 2
13
           | :? System.OverflowException as _ -> 3
14
15
16 // simpPBT: SmallEnv -> Property
17 let simpPBT (se:SmallEnv) =
      let result = simpEqualEval se
18
19
      (result = 1 || result = 2 || result = 3)
      |> Prop.classify (result = 1) "Equal"
20
      |> Prop.classify (result = 2) "DivideByZeroExceptions"
      |> Prop.classify (result = 3) "OverflowException"
```

Listing 46: PBT af egenskaben 4

Outputtet fra testen kan ses i Listing 47. Testen viser, at egenskaben holder.

```
> Arb.register < SmallEnvGen > ()
- let _ = Check.Quick simpPBT;;
Ok, passed 100 tests.
94% Equal.
6% DivideByZeroExceptions.
```

Listing 47: Outputtet fra PBT af egenskaben 4

5.1.4 Invers morfisme mellem infix og prefix

Nu skal det undersøges, hvorvidt egenskab 3 holder. Vi beskrev i Listing 24 den inverse funktion til tree-funktionen, som benyttes til at opskrive egenskaben i Listing 48.

```
// generatesCorrectTree: Map<char, Number> -> Expr<Number> -> bool
let generatesCorrectTree env (e:Expr<Number>) =
    eval e env = eval
    (simplifyExpr e
    |> infixExpression
    |> tree
    |> infixExpression
    |> tree ) env
// treeEqualEval: SmallEnv -> int
```

```
11 let treeEqualEval (env, xlist) =
      try
          if Gen.sample 1 1 (exprGen xlist 64 onlyIntleafGen)
13
               |> List.head
14
              |> generatesCorrectTree env
15
          then 1 else 0
      with
17
          | :? System.DivideByZeroException as _ -> 2
18
          | :? System.OverflowException as _ -> 3
19
20
  // treePBT: SmallEnv -> Property
21
122 let treePBT (se:SmallEnv) =
      let result = treeEqualEval se
      (result = 1 || result = 2 || result = 3)
24
      |> Prop.classify (result = 1) "Equal"
25
      |> Prop.classify (result = 2) "DivideByZeroExceptions"
   |> Prop.classify (result = 3) "OverflowException"
```

Listing 48: PBT af egenskaben 3

Funktionen generatesCorrectTree tager et miljø samt et udtryk og undersøger, om:

```
eval(e, env) = eval(tree(tree^{-1}(tree(tree^{-1}(simplifyExpr(e))))), env)
```

Det er gjort på denne måde, da det ikke er muligt igennem vores program at generere matematiske udtryk i infix-notation, som med sikkerhed har gyldig notation. I stedet vil vi anvende vores udtryksgenerator til at generere et udtryk ud fra et miljø. Hvortil udtrykket kan verificere, at egenskab 3 holder.

Outputtet fra kørsel af testen kan ses i Listing 49. Testen viser som forventet, at egenskaben holder for alle udtryk.

```
> Arb.register < SmallEnvGen > ()
- let _ = Check.Quick treePBT;;
0k, passed 100 tests.
94% Equal.
6% DivideByZeroExceptions.
```

Listing 49: Outputtet fra PBT af egenskaben 3

5.1.5 Differentiering af udtryk

Selv om differentieringsfunktionen diff er implementeret ud fra egenskaberne i 5, er det stadig vigtigt at teste, om funktionen overholder de samme egenskaber. Dette er gjort i diffPBT.fsx, se Listing 50.

```
#r "../bin/Release/net7.0/main.dll"
#r "nuget: FsCheck"

open FsCheck

open Expression

open Number

open Generators

open SymbolicManipolation

open Differentiation

Arb.register<SmallEnvGen>()
```

```
10 Arb.register < NumberGen > ()
12 // Skaleringsreglen
13 let scaleP f a env dx =
      eval (diff (a * f) dx) env = eval (a * diff f dx) env
14
16 // Sumreglen
17 let additionP f g env dx =
      eval (diff (f + g) dx) env = eval (diff f dx + diff g dx) env
18
19
20 // Subtraktionsreglen
21 let subtarctionP f g env dx =
      eval (diff (f - g) dx) env = eval (diff f dx - diff g dx) env
23
24 // Produktreglen
25 let multiplicationP f g env dx =
      eval (diff (f * g) dx) env = eval (diff f dx * g + f * diff g dx) env
26
28 // Kvotientreglen
29 let divisionP f g env dx =
      eval (diff (f / g) dx) env = eval ((g * diff f dx - f * diff g dx) / (g *
      g)) env
31
_{
m 32} // Property test of differentiation
33 let diffPBT ((env ,xlist):SmallEnv) (a:Number)=
      let result =
34
35
           try
               let a = N a
36
               let dx = if xlist <> [] then List.head xlist else 'X'
37
               let exprList = Gen.sample 1 2 (exprGen xlist 10 leafGen)
38
               let e1::[e2] = exprList
39
              let e1 = simplifyExpr e1
40
41
               let e2 = simplifyExpr e2
               if
42
43
                   scaleP e1 a env dx && scaleP e2 a env dx &&
                   additionP e1 e2 env dx &&
44
                   subtarctionP e1 e2 env dx &&
45
46
                   multiplicationP e1 e2 env dx &&
                   divisionP e1 e2 env dx
47
48
               then 1
               else 0
49
          with
           | :? System.DivideByZeroException as _ -> 2
51
52
           | :? System.OverflowException as _ -> 3
      (result = 1 || result = 2 || result = 3)
53
      |> Prop.classify (result = 1) "Propertys Holds"
54
      |> Prop.classify (result = 2) "DivideByZeroExceptions"
      |> Prop.classify (result = 3) "OverflowException"
56
58 printfn "Differentiation property based testing"
19 let _ = Check.Quick diffPBT
```

Listing 50: diffPBT.fsx - funktioner til test af egenskaberne i 5

Outputtet fra kørsel af testen kan ses i Listing 51. Testen viser, at egenskaberne holder.

```
Differentiation property based testing Ok, passed 100 tests. 72% Property Holds.
```

```
15% DivideByZeroExceptions.
13% OverflowException.
```

Listing 51: Outputtet fra PBT af differentiering af udtryk

5.2 PBT af vektorer og matricer

Ligesom ved PBT af udtryk begynder vi med at lave end generatorer for matricer.

```
// vectorGen : int -> Gen<Vector>
2 let vectorGen n =
      Gen.listOfLength n numberGen |> Gen.map (fun x -> vector x)
5 // matrixGen : Gen<Matrix>
6 let matrixGen =
      gen {
           let! row = Gen.choose(1, 6)
          let! col = Gen.choose(1, 6)
9
          let! vectors = Gen.listOfLength col (vectorGen row)
10
          return matrix vectors
11
12
13
14 type MatrixGen =
      static member Matrix() =
15
          {new Arbitrary < Matrix > () with
16
17
               override \_.Generator = matrixGen
               override _.Shrinker _ = Seq.empty}
```

Listing 52: Generatorerne anvendt til PBT af matrixoperationer

Først defineres vectorGen, som laver en Number-liste ved hjælp af den tidligere definerede funktion numberGen. Dernæst passes listen videre til vector-funktionen, som laver en søjlelagret vektor ud fra listen. Funktionen matrixGen genererer en matrix af tilfældig størrelse, hvor antallet af rækker og kolonner er mellem 1 og 6 ved hjælp af vectorGen. Til sidst defineres typen MatrixGen, som gør det muligt at registrere matrixgeneratorerne før kørsel af PBT.

5.2.1 PBT af matrix operationer

Vi kan dermed nu definere egenskaberne fra 6 som nogle funktioner i Listing 53.

```
//vectorCom : Matrix -> bool
let vectorCom m =
    sumRows m = sumRows (flip m)

//vectorScalarAss : Matrix -> Number -> bool
let vectorScalarAss (m:Matrix) (n1:Number) (n2:Number) =
    n1 * (n2 * m) = (n1 * n2) * m

//vectorAssCom : Matrix -> Number -> bool
let vectorAssCom m (c:Number) =
    c * (sumRows m) = sumRows (c * m)
```

Listing 53: Egenskaberne fra sætning 6 som funktioner

Listing 54 viser outputtet fra kørsel af testene og egenskaberne dermed holder.

```
> Arb.register < MaxtrixGen > ()
- let _ = Check.Quick vectorCom
- let _ = Check.Quick vectorScalarAss
- let _ = Check.Quick vectorAssCom;;
Ok, passed 100 tests.
Ok, passed 100 tests.
Ok, passed 100 tests.
```

Listing 54: Outputtet fra PBT af vektor Listing 53

5.2.2 PBT af Gram-Schmidt

Udfordringen ved at lave en PBT af Gram-Schmidt er, at vektorsættet skal være lineært uafhængigt. Derfor laves der en generator, som ved at udføre tilfældige rækkeoperationer på en diagonal matrix med m rækker og n søjler, hvorom det gælder, at $n \geq m$, beholder rækkernes lineære uafhængighed. Hertil vil den transponerede matrix have lineært uafhængige søjler, som vi kan bruge til at teste Gram-Schmidt processen³¹. Listing 55 viser de forskellige generatorer, som anvendes til PBT af Gram-Schmidt-processen.

```
1 // performRowOperationGen: Matrix -> Gen<Matrix>
2 let performRowOperationGen m =
      let (D(n, _)) = dimMatrix m
      gen {
4
          let! i = Gen.choose(1, n)
          let! j = match i with
                       | 1 -> Gen.choose(2, n)
                       | _ when i = n -> Gen.choose(1, n-1)
                       | _ -> Gen.oneof [Gen.choose(1, i-1); Gen.choose(i+1, n)]
10
          let! a = numberGen
          return rowOperation i j a m }
13 // multipleRowOperationsGen: Matrix -> int -> Gen<Matrix>
  let rec multipleRowOperationsGen m count =
      if count <= 0 then Gen.constant m</pre>
15
16
      else
17
           gen {
              let! newMatrix = performRowOperationGen m
18
               return! multipleRowOperationsGen newMatrix (count - 1)
19
          }
20
21
22 // getDiagonalMatrixGen: int -> Gen<Matrix>
23 let getDiagonalMatrixGen maxRows =
24
      gen {
          let! m = Gen.choose(2, maxRows)
25
26
          let! n = Gen.choose(m, m + 3)
          return fullrankedDiagonalMatrix m n }
27
28
  // getIndependentBasisGen: Gen<Matrix>
29
30 let getIndependentBasisGen =
      gen {
31
          let! A = getDiagonalMatrixGen 5
32
          let! numberOfOperations = Gen.choose(1, 10)
33
          let! span = multipleRowOperationsGen A numberOfOperations
          return span |> transposeMatrix }
35
```

³¹[17] Rank (linear algebra).

```
type IndependentBasisMatrix = Matrix
type IndependentBasisMatrixGen =
static member IndependentBasisMatrix() =
fnew Arbitrary < Matrix > () with
override _ .Generator = getIndependentBasisGen
override _ .Shrinker _ = Seq.empty}
```

Listing 55: Generatorene anvendt til PBT af Gram-Schmidt

Funktionen performRowOperationGen tager en matrix, hvori der udvælges to tilfældige rækker, i og j. Herefter udføres en rækkeoperation på R_j , således at $R_j \leftarrow R_j - aR_i$, hvor a er et tilfældigt tal. multipleRowOperationsGen gentager denne proces et givet antal gange. Funktionen getDiagonalMatrixGen laver en diagonal matrix med m rækker og n søjler, hvor $n \geq m$. getIndependentBasisGen genererer en matrix, hvis søjler er lineært uafhængige.

Dernæst skal vi bruge en funktion til at tjekke, om en matrix er en ortogonal basis. isOrthogonalBacis i Listing 56 tjekkes, om alle vektorerne i en matrix er ortogonale med hinanden. Dette kan gøres ved hjælp af følgende sætning:

Sætning 2.

Lad A have søjlerne v_1, v_2, \ldots, v_n , som udgør en ortogonal basis. Per definition gælder det, at det indre produkt mellem to ortogonale vektorer v_i og v_j er:

$$\langle v_i, v_j \rangle = 0$$
 for $i \neq j$

Lad så D være en kvadratisk diagonal matrix. Da gælder det, at:

$$D = A^*A$$

Bevis. Fra definitionen af matrixprodukt 4 ved vi, at:

$$A^*A = \begin{bmatrix} A^* \cdot v_1 & \cdots & A^* \cdot v_n \\ 1 & & \end{bmatrix}$$

Fra definitionen af matrix-vektorprodukt 3 ved vi, at:

$$A^*v_i = \begin{bmatrix} - & \overline{v}_1 & - \\ & \vdots & \\ - & \overline{v}_n & - \end{bmatrix} \begin{bmatrix} v_{1i} \\ \vdots \\ v_{ni} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \sum_{j=1}^m \overline{v}_{j1} v_{ji} \\ \sum_{j=1}^m \overline{v}_{j2} v_{ji} \\ \vdots \\ \sum_{j=1}^m \overline{v}_{jn} v_{ji} \end{bmatrix}$$

Hvilket ifølge definitionen af indre produkt 5 betyder

$$A^*v_i = \begin{bmatrix} \langle v_i, v_1 \rangle \\ \langle v_i, v_2 \rangle \\ \vdots \\ \langle v_i, v_n \rangle \end{bmatrix}$$

Hvilket betyder, at:

$$A^*A = \begin{bmatrix} \langle v_1, v_1 \rangle & \langle v_2, v_1 \rangle & \cdots & \langle v_n, v_1 \rangle \\ \langle v_1, v_2 \rangle & \langle v_2, v_2 \rangle & \cdots & \langle v_n, v_2 \rangle \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \langle v_1, v_n \rangle & \langle v_2, v_n \rangle & \cdots & \langle v_n, v_n \rangle \end{bmatrix}$$

Derfor, hvis $m \geq n$, så gælder det, at $A^*A = D$, da hvis m < n, ville $v_1, v_2 \cdots v_n$ ikke være lineært uafhængige vektorer.

Listing 56: Funktion til at tjekke om søjlerne i en matrix er en ortogonal basis

Derudover skal vi også undersøge, om spannet før og efter Gram-Schmidt processen forbliver det samme. Dette gøres ved brug af sætning 3.

Sætning 3.

Lad

$$W = [\mathbf{w}_1, \mathbf{w}_2, \dots, \mathbf{w}_n], \quad \mathbf{w}_k \in \mathbb{F}^m \text{ for } k = 1, \dots, n$$

hvor søjlerne af W er de resulterende vektorer efter at have udført Gram-Schmidt processen uden normalisering på

$$V = [\mathbf{v}_1, \mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_n], \quad \mathbf{v}_k \in \mathbb{F}^m \text{ for } k = 1, \dots, n.$$

Da qælder det, at span(V) = span(W). Dette kan undersøges ved at verificere, at

$$\Phi([V \ W]) = [\Phi(V) \ \Phi(W)]$$

og

$$\Theta([W\ V]) = [\Theta(W)\ \Theta(V)]$$

 $hvor \ \Phi : \mathbb{F}^{m \times s} \to \mathbb{F}^{m \times s} \ er \ den \ afbildning, \ som \ bringer \ V \ i \ række-echelon form, \ dvs.$

$$\Phi(V) = \begin{bmatrix} 1 & \varphi_{1,2} & \varphi_{1,3} & \cdots \\ 0 & 1 & \varphi_{2,3} & \cdots \\ 0 & 0 & 1 & \cdots \\ 0 & 0 & 0 & \ddots \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \in \mathbb{F}^{m \times n}$$

 $samt \Theta: \mathbb{F}^{m \times s} \to \mathbb{F}^{m \times s}$ er den afbildning, som bringer W i række-echelon form.

Dette medfører, at $\Phi(W)$ og $\Theta(V)$ er øvre trekantsmatricer med 1-taller i diagonalerne.

Bevis. Hvis $W \subseteq V$, gælder det, at $\operatorname{span}(W) \subseteq \operatorname{span}(V)$. Hvis derudover $V \subseteq W$, så medfører det, at $\operatorname{span}(V) = \operatorname{span}(W)^{32}$.

W tilhører span(V), hvis \mathbf{w}_k for k = 1, ..., n er en linearkombination af vektorerne i V. Da \mathbf{w}_k er resultatet af Gram-Schmidt processen uden normalisering, gælder det, at

$$\mathbf{w}_1 = \mathbf{v}_1$$

og

$$\mathbf{w}_k = \mathbf{v}_k - \sum_{j=1}^{k-1} \operatorname{proj}_{\mathbf{w}_j}(\mathbf{v}_k) = \mathbf{v}_k - \sum_{j=1}^{k-1} \frac{\langle \mathbf{v}_k, \mathbf{w}_j \rangle}{\langle \mathbf{w}_j, \mathbf{w}_j \rangle} \mathbf{w}_j \quad \text{for } k = 2, \dots, n.$$

Ved at anvende Gram-Schmidt processen på vektorerne i V fås:

$$\begin{cases} \mathbf{w}_{1} = \mathbf{v}_{1}, \\ \mathbf{w}_{2} = \mathbf{v}_{2} - c_{2,1}\mathbf{w}_{1} = \mathbf{v}_{2} - c_{2,1}\mathbf{v}_{1}, \\ \mathbf{w}_{3} = \mathbf{v}_{3} - (c_{3,2}\mathbf{w}_{2} + c_{3,1}\mathbf{w}_{1}) = \mathbf{v}_{3} - (c_{3,2}\mathbf{v}_{2} + (c_{3,1} - c_{3,2}c_{2,1})\mathbf{v}_{1}), \\ \vdots \end{cases}$$

hvilket betyder, at W er en linearkombination af V på formen:

$$\mathbf{w}_k = \mathbf{v}_k - \sum_{j=1}^{k-1} \alpha_{k,j} \mathbf{v}_j, \quad k = 1, \dots, n.$$

 Φ udfører en serie af række
operationer og er derfor lineær i rækkerne. Dermed gælder det, at:

$$\Phi(\mathbf{w}_k) = \Phi(\mathbf{v}_k - \sum_{j=1}^{k-1} \alpha_{k,j} \mathbf{v}_j) = \Phi(\mathbf{v}_k) - \sum_{j=1}^{k-1} \alpha_{k,j} \Phi(\mathbf{v}_j), \quad k = 1, \dots, n.$$

hvor

$$\Phi(\mathbf{v}_k) = \begin{bmatrix} \varphi_{k,1} \\ \vdots \\ \varphi_{k,k-1} \\ 1 \\ 0 \\ \vdots \end{bmatrix}, \quad \text{for} \quad k = 2 \dots n \quad \text{og} \quad \Phi(\mathbf{v}_1) = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \end{bmatrix}$$

Derudover, da $\sum_{j=1}^{k-1} \alpha_{k,j} \Phi(\mathbf{v}_j)$ er summen af skalerede søjler 1 til k-1 i $\Phi(V)$, gælder det, at

$$\sum_{j=1}^{k-1} \alpha_{k,j} \Phi(\mathbf{v}_j) = \begin{bmatrix} \beta_{k,1} \\ \vdots \\ \beta_{k,k-1} \\ 0 \\ \vdots \end{bmatrix}$$

³²[5] A Second Course in Linear Algebra, Theorem 1.4.10 s. 25.

$$\Phi\left(\begin{bmatrix} V & W \end{bmatrix}\right) = \begin{bmatrix} A \\ B \end{bmatrix}$$

hvor $B \in \mathbb{F}^{(m-n) \times 2n}$ er en nulmatrix og

$$A = \begin{bmatrix} 1 & \varphi_{1,2} & \varphi_{1,3} & \cdots & \varphi_{1,n} & 1 & \psi_{1,2} & \psi_{1,3} & \cdots & \psi_{1,n} \\ 0 & 1 & \varphi_{2,3} & \cdots & \varphi_{2,n} & 0 & 1 & \psi_{2,3} & \cdots & \psi_{2,n} \\ 0 & 0 & 1 & \cdots & \varphi_{3,n} & 0 & 0 & 1 & \cdots & \psi_{3,n} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & \cdots & 1 & 0 & 0 & 0 & \cdots & 1 \end{bmatrix}$$

Da $A_{n+1..2n}$ danner en øvre trekantsmatrix, betyder det, at $W \subseteq V$ og dermed, at $\operatorname{span}(W) \subseteq \operatorname{span}(V)$. Men ydermere, eftersom $A_{n+1..2n}$ også har 1'ere i diagonalen, betyder det, at vi kan bruge den samme serie af rækkeoperationer, som bruges til at bringe V i række-echelon form, til at bringe W i række-echelon form. Derfor gælder det, at

$$\Phi([W\ V]) = [\Phi(W)\ \Phi(V)]$$

Hvilket betyder, at $V \subseteq W$ og dermed gælder det, at span(V) = span(W).

I beviset til sætning 3 viste vi at man vil kunne bruge de samme række operationer til at bringe W og V i række-echelon form. Dog da vi ikke gemmer rækkeoperation i vores implementering vil vi nøjes med at lave en funktion hasSameSpanGS i Listing 57, som undersøger om at $\Phi(W)$ og $\Theta(V)$ er øvre trekantsmatricer med 1-taller i diagonalerne.

```
1 // hasSameSpan : Matrix -> Matrix -> bool
2 let hasSameSpanGS mV mW =
      let (D(r, c)) = dimMatrix mV
      if (D(r, c)) <> dimMatrix mW then failwith "Matrices must have the same
      dimension"
      else
      let Phi m1 m2 =
          let s1, s2 =
8
              extendMatrixWithMatrix m1 m2
9
              |> rowEchelonForm
10
              |> splitMatrix C (c-1)
          isUpperTriangularDiagonal1 s1 && isUpperTriangularDiagonal1 s2
12
      Phi mV mW && Phi mW mV
14
```

Listing 57: Funktion til at undersøge om søjlerne i to matricer har samme span

Dermed kan vi opskrive en en PBT af Gram-Schmidt processen i Listing 58.

```
let gramSchmidtIsOrthogonal (m:independentBacisMatrix) =
let res =
try
let um = orthogonalBacis m
if isOrthogonalBacis um && hasSameSpanGS m um then
let um = orthogonalBacis um & hasSameSpanGS m um then
let um = orthogonalBacis um & hasSameSpanGS m um then
```

Listing 58: PBT af Gram-Schmidt processen

```
> Arb.register < independentBacisMatrixGen > ()
- let _ = Check.Quick gramSchmidtIsOrthogonal;;
Ok, passed 100 tests.
69% PropertyHolds.
31% OverflowException.
```

Listing 59: Output fra PBT af Gram-Schmidt processen

Outputtet fra PBT af Gram-Schmidt processen kan ses i Listing 59. Som sædvanligt indikerer testen kun korrekthed, men medfører ikke garanti for det.

Som nævnt i sektion 4.3 var der en slåfejl i "Algorithm 9" for række-echelon formen i noterne til "01001 Mathematics 1a"³³. I forbindelse med at finde frem til denne fejl blev der lavet en PBT af generatoren for lineært uafhængige vektorsæt. Egenskaben i 8 skal sikre, at både generatorens implementering er korrekt, og at funktionen til at finde række-echelon formen er det.

Egenskab 8.

Lad A være en matrix, hvor søjlerne er lineært uafhængige. Da gælder det, at A har fuld rank. Vi kan dermed opskrive en PBT af generatoren i Listing 60.

Listing 60: PBT af generatoren for lineært uafhængige vektorsæt

Outputtet fra PBT af generatoren for lineært uafhængige vektorsæt kan ses i Listing 61. Testen viser, at egenskaben holder.

```
> Arb.register < independentBacisMatrixGen > ()
- let _ = Check.Quick independentBacisMatrixHasFullRank;;
Ok, passed 100 tests.
87% PropertyHolds.
```

 $^{^{33}[11]}$ Mathematics 1a.

13% OverflowException.

Listing 61: Output fra PBT af generatoren for lineært uafhængige vektorsæt

6 Konklusion

Vi begyndte rapporten med at informere læseren om, at Python er blevet indført som et hjælpemiddel i matematikkurserne på DTU. En af fordelene ved Python er, at det er et meget mere udbredt programmeringssprog, hvilket gør det nemmere at finde hjælp og vejledninger til opbygning af et program eller løsning af en opgave. Under 1% af udviklere i 2023 anvender F#, hvilket er markant mindre end de næsten 50%, som bruger Python³⁴. Derfor har det været en udfordring i udviklingen af dette program at finde vejledning på internettet til de problemstillinger, der er opstået undervejs.

Python er dynamisk-typet sprog, hvilket tillader at kalde funktioner med argumenter uden at specificere hvilken type argumentet skal have. Programmer virker derfor kun, hvis argumentet har de metoder, som funktionen forventer. Det medfører, at man ofte skal tjekke, om en metode er til stede på et objekt, hvilket vi ikke behøver i F#. Derudover kan objekter få tilføjet metoder under kørslen. Dette kan have sine fordele, men som udvikler medfører det flere problemstillinger, blandt andet at når et objekt ikke har den forventede metode, vil programmet først fejle under kørslen. Hvorimod F# er et stærkt-typet sprog, har det været markant nemmere at opdage fejl i programmet inden det bliver kørt, hvilket er en af de store fordele ved F# frem for Python.

Mangel på typer i Python, sammenlignet med F# betyder også, at det tager længere tid og kræver flere kommentarer at forstå, hvad et program gør. Denne udfordring har man ikke med F#, så længe funktionsnavnet er sigende for, hvad funktionen gør. Kombineret med at kunne se typen for funktionen, behøver man ofte ikke at læse selve koden for at forstå funktionens funktionalitet. Dette medfører, at man som udvikler kan være mere effektiv.

Python er kendt for at have en mere læsbar syntaks, som gør det til et mere begyndervenligt sprog at lære. F#'s syntaks er forholdsvis anderledes end klassiske imperative programmeringssprog. Dog ligger syntaksen for mange af funktionerne i dette program meget tæt op ad matematiske notationer. Dette skyldes især muligheden for nemt at kunne overskrive operatorer på egne typer. Netop det, at mange at funktionerne ligner de matematiske funktioner gør, at implementeringen af dem burde medføre en bedre forståelse af, hvorfor mange af de matematiske metoder, den studerende lærer at udføre i hånden, er korrekte. Dette inkluderer især matrixoperationer, og hvordan matrix produkt er bygget på matrix-vektor produkt. Hertil har vi har gennemgået en række funktioner, som ved implementering gennem funktionsprogrammering gavner forståelsen af at udføre matrix produkt i hånden. Sammenhængen mellem matematiske domæner og typerne i F# gør, at man også kan forstå domæner fra et andet synspunkt, hvilket kan være med til at give en bedre forståelse herom.

Det primære fokuspunkt for rapporten er, at læseren skal opnå en bedre forståelse af matematiske koncepter gennem opbygning af et matematisk program ved hjælp af funktionsprogrammering. Flere almene studerende oplever, at rekursive funktioner generelt er et svært koncept, og derudover mangler nogle en forståelse for programdesign, for eksempel ved at genbruge kode frem for at ligge den i metoder. Ved at introducere de studerende til rekursivitet gennem et funktionelt programmeringssprog som F#, bl.a. ved hjælp af matematiske koncepter, som de møder i kurserne "01001 Matematik 1a" og "01002 Matematik 1b", vil det gavne de studerendes forståelse af både matematikken og programmering. Derudover vil kendskabet til funktionsprogrammering forbedre de studerendes evne til at designe bedre programmer i andre sprog som Python.

³⁴[22] Most used programming languages among developers worldwide as of 2023.

Selvom syntaksen for F# kan være sværere at lære for nogle, er gevinsten ved at lære den markant. Implementeringen af dette program, fra hvordan man udfører operationer af komplekse tal til matrixmanipulation, vil gavne forståelsen af matematikken. De studerende vil forstå, hvorfor diverse funktioner virker, hvilket ikke altid er tilfældet i Python, hvor mange funktioner kan håndteres som en sort boks.

Konklusionen er, at F# måske ikke vil kunne erstatte Python i matematikkurserne på DTU, men det vil kunne være et godt supplement til at forbedre de studerendes forståelse af matematikken og programmering.

6.1 Fremtidige Forbedringer og Udvidelser

Når det kommer til selve programmet, er der nogle udvidelser og forbedringer, der kunne laves. Først og fremmest, matricemodulet kunne være bygget med følgende typer som vist i Listing 62.

```
type Vector = V of list<Expr<Number>> * Order
type Matrix = M of list<Vector> * Order
```

Listing 62: Eksempel på alternative typer for matrixmodulet

Dette ville ikke have betydet store ændringer i funktionerne for modulet uden at ændre på funktionaliteten. Desuden ville det have gjort det enklere at implementere løsninger til et lineært ligningssystem.

Modulet for komplekse tal kunne også have haft en polymorfisk type som vist i Listing 63.

```
type Complex<'a, 'b> = C of 'a * 'b

Listing 63: Eksempel på alternative typer for komplekse tal modulet
```

Dette ville medføre, at Number-typen ville blive:

Listing 64: Eksempel på alternative typer for Number-typen

Denne ændring ville selvfølgelig medføre, at Number ville blive en rekursivt defineret type, hvilket skulle håndteres ansvarligt.

Generelt er programmet udviklet, med henblik på at kunne udvide det med flere tal typer samt matematiske operationer. Derudover er der som så ikke en grænse for implementeringer af nye funktioner, der bygger ovenpå og anvender programmet.

Litteratur

- [1] Convert Infix expression to Postfix expression. URL: https://www.geeksforgeeks.org/%20convert-infix-expression-to-postfix-expression/ (hentet 17.02.2024).
- [2] Differentiation Rules. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Differentiation_rules (hentet 10.05.2024).
- [3] Floating-point error. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Floating-point_error_mitigation (hentet 30.03.2024).
- [4] fsharp.org. URL: https://fsharp.org/ (hentet 30.03.2024).
- [5] Stephan Ramon Garcia og Roger A. Horn. A Second Course in Linear Algebra. Cambridge University Press, 2017. ISBN: 9781107103818.
- [6] Greatest common divisor wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Greatest_common_divisor (hentet 30.03.2024).
- [7] Inverse function. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Inverse_function (hentet 06.05.2024).
- [8] Ole Christensen og Jakob Lemvig. *Mathematics 1b Functions of several variables*. URL: https://01002.compute.dtu.dk/_assets/notesvol2.pdf (hentet 09.02.2024).
- [9] lambda calculus. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Lambda_calculus (hentet 20.05.2024).
- [10] Maple. URL: https://www.maplesoft.com/products/Maple/ (hentet 19.05.2024).
- [11] Mathematics 1a. URL: https://01001.compute.dtu.dk/_assets/enotesvol1.pdf (hentet 09.02.2024).
- [12] Operator Precedence and Associativity in C. URL: https://www.geeksforgeeks.org/operator-precedence-and-associativity-in-c/ (hentet 17.02.2024).
- [13] Lawrence C. Paulson. *ML for the Working Programmer*. Cambridge University Press, 1992. ISBN: 0521422256.
- [14] Polsk notation wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Polish_notation.
- [15] Python List Comprehension. URL: https://www.w3schools.com/python/python_lists_comprehension.asp (hentet 31.03.2024).
- [16] Python: The most popular language. URL: https://datascientest.com/en/python-the-most-popular-language#:~:text=Python%20is%20also%20the%20most%20widely%20used%20language%20for%20Data,libraries%20and%20other%20numerical%20algorithms. (hentet 19.05.2024).
- [17] Rank (linear algebra). URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Rank_(linear_algebra) #:~:text=The%20column%20rank%20of%20A,row%20rank%20are%20always%20equal. (hentet 18.05.2024).
- [18] Rational Number wikipedia. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Rational_number (hentet 30.03.2024).
- [19] Referential Transparency. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Referential_transparency (hentet 22.05.2024).
- [20] Row- and column-major order. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Row-_and_column-major_order (hentet 31.03.2024).
- [21] Ruby. URL: https://www.ruby-lang.org/en/ (hentet 19.05.2024).
- [22] Statista. Most used programming languages among developers worldwide as of 2023. URL: https://www.statista.com/statistics/793628/worldwide-developer-survey-most-used-languages/(hentet 30.03.2024).

- [23] Test-Driven Development. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Test-driven_development (hentet 31.03.2024).
- [24] Tree Traversal Techniques Data Structure and Algorithm Tutorials. URL: https://www.geeksforgeeks.org/tree-traversals-inorder-preorder-and-postorder/ (hentet 30.03.2024).
- [25] Typed lambda calculus. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Typed_lambda_calculus (hentet 20.05.2024).
- [26] Unit Testing. URL: https://en.wikipedia.org/wiki/Unit_testing (hentet 19.05.2024).

7 Appendiks

Hele projektet kan findes på Github, på:

https://github.com/Larsen00/funktionsprogrammeringForIndledendeMatematik. Udvalgte filer som omtales fra projektet er vedlagt i følgende sektioner.

7.1 complex.fsi

```
1 module complex
2 open rational
4 type complex = C of rational * rational
5 with
       static member ( + ) : complex * complex -> complex
       static member ( - ) : complex * complex -> complex
      static member ( * ) : rational * complex -> complex
      static member ( * ) : complex * rational -> complex
      static member ( * ) : complex * complex -> complex
static member ( / ) : complex * rational -> complex
static member ( / ) : complex * complex -> complex
10
11
12
      static member ( ~- ) : complex -> complex
13
15 val newComplex : rational * rational -> complex
val isGreater : complex * complex -> bool
val realPart : complex -> rational
18 val isReal : complex -> bool
19 val isZero : complex -> bool
20 val toString : complex -> string
21 val isNegative : complex -> bool
val absComplex : complex -> complex
23 val conjugate : complex -> complex
```

Listing 65: complex.fsi

7.2 TreeGenerator.fs

```
1 module TreeGenerator
2 open Number
3 open Expression
5 type Associative = | Left | Right
6 type Precedence = int
7 type Operator = char * Precedence * Associative
8 type Token =
9
      | Operand of char
      | Operator of Operator
10
      | Konstant of int
type OperatorList = Operator list
14 // Converts a infix string to a list of tokens
15 let rec infixToTokenList s =
      mapToToken (Seq.toList s) true false
18 // maps a token to its corresponding token type
and mapToToken l allowUnary allowOperator=
20 match 1 with
```

```
| [] -> []
21
       | x::tail when x = ' ' -> mapToToken tail allowUnary allowOperator
22
       | x::tail when allowOperator && x = '/' | | x = '*' -> Operator (x, 2, Left)
       )::mapToToken tail false false
       | x::tail when allowOperator && (x = '+' || (x = '-' && not allowUnary))
24
       -> Operator (x, 1, Left)::mapToToken tail false false
       | x::tail when (x = '-' && allowUnary) -> Operator ('~', 2, Right)::
25
      mapToToken tail true false
       \mid x::tail when x = '(' \rightarrow Operator (x, -1, Left)::mapToToken tail true
26
       | x::tail when x = ')' \rightarrow Operator (x, -1, Left)::mapToToken tail false
       | x::_ when System.Char.IsDigit(x) ->
           let (k, tail) = foundInt 1
           Konstant (int k):: mapToToken tail false true
30
       | x::tail when System.Char.IsLetter x -> Operand x::mapToToken tail false
       | x::_ -> failwith ("Invalid syntax at: " + string x)
32
33
34 // Allowing more than one digit in a number
35 and foundInt 1 s =
       match 1 with
36
37
       | x::tail when System.Char.IsDigit(x) -> foundInt tail (s + string x)
       | _ -> (s, 1)
38
39
40
_{
m 41} // pops the last operator from the stack and adds it to the prefix list
42 let popprefixStack op prefix =
       match op, prefix with
43
       | x, e1::e2::tail when x = '+' \rightarrow Add(e2, e1)::tail
44
       | x, e1::e2::tail when x = '-' -> Sub(e2, e1)::tail
45
       | x, e1::e2::tail when x = '*' -> Mul(e2, e1)::tail
46
       \mid x, e1::e2::tail when x = '/' -> Div(e2, e1)::tail
47
       | x, e::tail when x = '`` -> Neg(e)::tail
48
       | x, _when x = '(' -> prefix
49
       |_,_ -> failwith "match not found"
50
51
_{52} // Runs the algorithm to generate the expression tree
53 let rec generateExpresion c (stack:OperatorList) prefix =
54
       match c, stack with
       | [], [] -> prefix
55
       | [], (s,_,_)::stack_tail -> generateExpresion c stack_tail (
       popprefixStack s prefix)
       | Operand x :: tail, _ -> generateExpresion tail stack (X x::prefix)
| Konstant x :: tail, _ -> generateExpresion tail stack (N (Int x)::prefix
57
58
       | Operator (x, prec, lr)::tail, _
59
           when x = '(')
60
61
           -> generateExpresion tail ((x, prec, lr)::stack) prefix
       | Operator (x, _, _)::tail, _
62
           when x = ')'
63
           -> match stack with
64
               | [] -> generateExpresion tail stack prefix
65
               | (s,_,_)::stack_tail
66
                    when s = '(')
67
                    -> generateExpresion tail stack_tail prefix
68
69
               | (s,_,_)::stack_tail
                    -> generateExpresion c stack_tail (popprefixStack s prefix)
70
       | Operator e::tail, [] -> generateExpresion tail (e::stack) prefix
```

```
| Operator e::tail, s::stack_tail
72
           -> match e. s with
73
74
               | (x, precX, lr), (y, precY, _)
75
                   when precX < precY || (precX = precY && lr = Left)
                    -> generateExpresion c stack_tail (popprefixStack y prefix)
76
77
               | _, _ -> generateExpresion tail (e::stack) prefix
78
79 // Converts a infix string to a expression tree
80 let tree s =
       match generateExpresion (infixToTokenList s) [] [] with
81
       | [] -> failwith "Tree is empty"
82
       |tree::_ -> tree
83
_{85} // Adds parenthesis to a string if a boolean is true
86 let parenthesis b f =
       if b then "(" + f + ")" else f
89 // Converts a expression tree to a infix string
90 let rec etf e p =
91
       match e with
       | N a when not < | isInt a -> toString a |> parenthesis p
92
       | N a -> toString a
93
       | X a -> string a
94
       | Neg a -> "-" + etf a (not p) |> parenthesis p
95
       | Add(a, b) -> etf a false + "+" + etf b false |> parenthesis p
96
       | Sub(a, b) -> etf a false + "-" + etf b true |> parenthesis p
97
       | Mul(a, b) -> etf a true + "*" + etf b true |> parenthesis p
98
       | Div(a, b) -> etf a true + "/" + etf b true |> parenthesis p
99
100
101 // Converts a expression tree to a infix string
102 let infixExpression e = etf e false
```

Listing 66: TreeGenerator.fs

7.3 CommutativeAddSub.fs

```
1 module CommutativeAddSub
2 open Expression
3 open Number
6 // rank when sorting a commutative expression
7 let expressionSortRank e1 =
      match e1 with
      | N _ -> 1
9
      | Neg (N _) -> 2
      | X _ -> failwith "Variables should not be in the list" // all veriables
11
      are multiplied with 1
      | Add _ -> failwith "Addition should not be in the list" // all addition
      should be reduced
      | Sub _ -> failwith "Subtraction should not be in the list" // all
      subtraction should be reduced
14
      | Mul _ -> 6
      | Div _ -> 7
16
      | Neg _ -> 8
_{18} // Flattens a expression tree with respect to addition and subtraction
19 let rec flatTree e =
```

```
match e with
       | Add (a, b) -> flatTree a @ flatTree b
21
       | Sub (a, b) -> flatTree a @ flatTree (Neg b)
22
23
       | Neg (Add(a, b)) -> flatTree (Neg a) @ flatTree (Neg b)
       | Neg (Sub(a, b)) -> flatTree (Neg a) @ flatTree b
24
25
       | X a \rightarrow [Mul(N one, X a)]
      | Div (a, b) -> [a / b]
26
      | Neg (Neg a) -> flatTree a
27
      | N _ | Div _ | Mul _ | Neg _-> [e]
28
29
30
31
32 let rec sort l = List.sortBy (fun e -> expressionSortRank e) l
_{
m 34} // Reduces a sorted commutative list for addition
35 let rec reduceNumbers 1 =
      // printfn "rn %A" l
36
37
      match 1 with
      | [] -> []
38
       | N a :: N b :: tail -> reduceNumbers (N a + N b :: tail)
      | N a :: Neg (N b) :: tail -> reduceNumbers (N a - N b :: tail)
40
      | Neg (N a) :: Neg (N b) :: tail -> reduceNumbers (Neg (N a + N b) :: tail
41
      | Neg (N a) :: tail -> Neg (N a) :: tail
42
       | N a :: tail -> N a :: tail
43
       | _ -> 1
44
45
_{
m 46} // given a list of commutative expressions, and a variable, sums the
      corefficients of the variable
47 let rec sumInstancesOfVarible x l =
      match x, 1 with
48
       | _{x}, [] \rightarrow ([] ,x)
49
       | Mul(N n1, X x1), Mul(N n2, X x2) :: tail
50
      | Mul(N n1, X x1), Mul(X x2, N n2) :: tail
51
       | Mul(X x1, N n1), Mul(N n2, X x2) :: tail
      | Mul(X x1, N n1), Mul(X x2, N n2) :: tail
53
          when x1 = x2
                           -> sumInstancesOfVarible (Mul(N (n1 + n2), X x1)) tail
54
55
      | _, head :: tail
                            ->
                            let (l_new, x_new) = sumInstancesOfVarible x tail
56
57
                            (head :: l_new, x_new)
58
60
61
62 let rec reduceVariables 1 =
      match 1 with
63
       | [] -> []
64
      | Mul(N a, X b) :: tail
65
66
       | Mul(X b, N a) :: tail
67
           ->
           let (1_new, x_new) = sumInstancesOfVarible (Mul(N a, X b)) tail
68
69
           x_new :: reduceVariables l_new
       | head :: tail -> head :: reduceVariables tail
70
71
72 let rec rebuldTree l =
      // printfn "rt %A" l
73
      match 1 with
74
      | [] -> N zero
75
   | Neg x::tail -> (rebuldTree tail) - x
```

Listing 67: CommutativeAddSub.fs

7.4 CommutativeMulDiv.fs

```
1 module CommutativeMulDiv
2 open Expression
3 open Number
_{7} /// Commutative RULES For multiplication and division ////////
_{
m 10} // rank when sorting a commutativ expression
11 let expressionSortRank e1 =
      match e1 with
12
      | Neg _ -> 1
13
      | N _ -> 2
      | X _ -> 3
15
      | Add _- -> 4
16
      | Sub _ -> 5
17
      | Mul _ -> 6
18
      | Div _ -> 7
19
20
21 // sorts the commutativ list
122 let rec sort 1 = List.sortBy (fun e -> expressionSortRank e) 1
25 // determines the sign of a commutativ list
26 let rec signList l s =
      match 1 with
27
      | [] -> s
28
      | Neg _::tail -> signList tail (-1*s)
29
      | _::tail -> signList tail s
30
31
32
_{
m 33} // flattens the tree to a commutativ list
34 let rec flatTree e =
      match e with
35
      36
37
      | Mul (a, b) -> flatTree a @ flatTree b
38
      | Div (N a, N b) -> [N (a / b)]
39
      | Div (Neg a, b) | Div (a, Neg b) -> Neg (N one) :: flatTree (Div (a, b)) | Div (a, N b) -> N (one / b) :: flatTree a
40
41
      | Div (a, b) -> Div (N one, b) :: flatTree a
42
43
44
```

```
45 // multiplys all Div elements in a commutativ list
46 let rec mulDivElements 1 =
      // division will always be in the end of a sorted list, and numarator will
       be 1
      match 1 with
48
49
       | [] -> []
      | Div (_, b)
                   :: Div (_, c) :: tail -> mulDivElements (Div(N one, Mul(b, c)
50
      ) :: tail)
      | x::tail -> x :: mulDivElements tail
51
52
53 // removes a element from a list
54 let rec removeElem e l =
      match 1 with
      | [] -> []
56
      | x::tail when x = e \rightarrow tail
57
      | x::tail -> x :: removeElem e tail
58
59
60 // reduces a commutativ list
61 let rec reduce 1 =
      let sorted = divCancelling (sort 1)
      if signList sorted 1 > 0 then rebuildTree sorted else Neg (rebuildTree
63
      sorted)
65 // initiates the division cancelling
  and divCancelling 1 =
66
      // printfn "DivCancelling: %A" 1
67
      match List.rev l with
68
      | [] -> 1
69
      | Div(_, b)::tail ->
70
                           let (numerator, denominator) = cancelEquality (List.
      rev tail) (sort (flatTree b))
                           sort (flatTree (reduce numerator / reduce denominator)
      )
      | _ -> 1
73
_{75} // cancels out equal elements in the numerator and denominator
76 and cancelEquality nu de =
77
      // printfn "cancelEquality: \A / \A" nu de
      match nu with
78
79
      | [] -> ([], de)
      | n::ntail when List.contains n de -> cancelEquality ntail (removeElem n
80
      de)
      | n::ntail -> let (numerator, denominator) = cancelEquality ntail de
81
82
                     (n::numerator, denominator)
83
84
86 // rebuilds a commutativ list to a tree
  and rebuildTree 1 =
      match 1 with
88
       | [] -> N one
89
      | Neg (N a)::tail when Number.isOne a -> rebuildTree tail
90
      | Neg a::tail -> rebuildTree (a::tail)
91
      | N a::N b::tail -> rebuildTree (N (a * b) :: tail)
92
      | N a :: Add(b, c) :: tail -> rebuildTree (Add(reduce (flatTree (Mul(N a,
93
      b))), reduce (flatTree (Mul(N a, c)))) :: tail)
94
      | N a :: Sub(b, c) :: tail -> rebuildTree (Sub(reduce (flatTree (Mul(N a,
      b))), reduce (flatTree (Mul(N a, c)))) :: tail)
   | a::tail -> a * rebuildTree tail
```

```
96
97
98 // applies the commutativ rules to a tree
99 let applyCommutative e:Expr<Number> =
100 match e with
101 | Mul _ | Div _ -> reduce (flatTree e)
102 | _ -> e
```

Listing 68: CommutativeMulDiv.fs

7.5 Matrix.fs

```
1 module Matrix
2 open Number
3 open Expression
4 open SymbolicManipolation
6 // row or coloumn major ordere: default of a vector and matric is Column major
      order.
7 type Order = | R | C
9 // Rows x Cols
type Dimension = D of int * int
12 // a "Normal" is C major and a Transposed one is R major
13 type Vector = V of list<Number> * Order
14 type Matrix = M of list<Vector> * Order
16 // Construct a vector
17 let vector nl = V (nl, C)
19 // The dimension of a vector
20 let dimVector (V(v, o)) =
      let len = List.length v
21
      match o with
22
      | R -> D (1, len)
23
      | C -> D (len, 1)
24
_{26} // Makes sure that a matrix has the same major order as its vectors
27 let matrixValidMajor (M(m, o)) =
      match List. head m, o with
28
      | V (_, R), R -> true
29
30
      | V (_, C), C -> true
      | _, _ -> failwith "Matrix's vector's dont have same major order"
31
_{
m 33} // The list length of a vector
34 let vectorLength (V(v, _)) = List.length v
36 // The list length of a matrix's vectors
37 let matrixVectorLength (M(m, _)) =
      match m with
38
      | [] -> 0
39
      | x::_ -> vectorLength x
40
41
_{42} // The dimension of a matrix
43 let dimMatrix (M(vl, o)) =
     if vl = [] then D (0, 0)
45 else
```

```
let _ = matrixValidMajor (M(v1, o))
46
       let d1 = List.length v1
47
       let d2 = matrixVectorLength (M(v1, o))
48
49
       match o with
       | R -> D (d1, d2)
50
       | C \rightarrow D (d2, d1)
52
_{53} // Multiplication of a scalar and a vector
14 let scalarVector (n:Number) (V (nl, o)) =
       V ((List.map (fun x \rightarrow x * n) nl), o)
55
_{57} // Multiplication of a scalar and a matrix
58 let scalarMatrix (M (v1, o)) n =
       M ((List.map (fun x -> scalarVector n x) vl), o)
60
61 // Addision two vectors
62 let addVector x y =
       let (V (v1, o1)) = x
       let (V (v2, o2)) = y
64
65
       if o1 <> o2
       then failwith "Vectors must have the same major order"
66
       elif dimVector x <> dimVector y
67
       then failwith "Vectors must have the same dimension"
       else
69
       V ((List.map2 (+) v1 v2), o1)
70
71
72 // Subtraction of two vectors
73 let subVector x y =
       scalarVector (-one) y |> addVector x
74
// Construct a vector of n with length len
78 let vectorOf n len = V ((List.init len (fun _ -> n)), C)
_{80} // Construct a matrix of n with dimension d
81 let matrixOf n (D (r, c)) = M ((List.init c (fun _ -> vectorOf n r)), C)
83 // Transposes a vector
84 let transposeVector (V(v, o)) =
85
       match o with
       | R \rightarrow V(v, C)
86
       | C \rightarrow V(v, R)
89 // adds a dimension to a vector
90 let extendVector (V(v, o)) n =
       V(v @ [n], o)
91
_{93} // Extend a matrix with a number list
94 let extendMatrix (M(m, o)) nl =
       if m \iff [] && nl \iff [] && List.length nl \iff matrixVectorLength (M(m, o))
95
       then failwith "The list must have the same length as the matrix's vectors"
       elif nl = [] then M(m, o)
96
97
       else
       M (m @ [(V (nl, o))], o)
98
99
100 // extend a matrix with a matrix
let extendMatrixWithMatrix (M(m1, o1)) (M(m2, o2)) =
       if o1 <> o2 then failwith "Matrices must have the same major order"
102
    elif matrixVectorLength (M(m1, o1)) <> matrixVectorLength (M(m2, o2)) then
```

```
failwith "Matrices must have the same dimension"
       else M (m1 @ m2, o1)
104
106
107 // Alternates the Major order
108 let alternateOrder o =
       match o with
109
       | R -> C
110
       | C -> R
112
113 // Alternates the Major order of a matrix
114 let alternateOrderMatrix (M(m, o)) =
       M (m, alternateOrder o)
116
117 // The i'th number of a vector
118 let getVectorIthNumber i (V(v, _)) = v.[i]
119
120 // The i'th vector of a matrix
let getMatrixIthVector i (M(m, _)) = m.[i]
123 // replaces the i'th vector of a matrix
124 let replaceMatrixIthVector i (M(m, o)) v =
       M (m.[0..i-1] @ [v] @ m.[i+1..], o)
126
127 // pops a vector
128 let seperateFistNumberFromVector (V(v, o)) =
       (v.Head, V(v.Tail, o))
129
130
131 // first element of a vector
132 let headVector (V(v, _)) = List.head v
133
_{134} // Gives a vector of all the first elements of the vectors in a matrix
135 let rec firstElemetsVectors (M(m, o)) v_acc m_acc =
       match m with
136
       | [] -> (v_acc, M(m_acc, o))
137
       | x::xs ->
138
                let (n, tail) = seperateFistNumberFromVector x
139
140
               firstElemetsVectors (M(xs, o)) (v_acc @ [n]) (m_acc @ [tail])
141
142 // Helper function for changeOrderMatrix
143 let rec chaingingOrderMatrix (M(m, o)) m_acc =
144
       match matrixVectorLength (M(m, o)) with
       | 0 -> m_acc
145
146
            ->
           let (v, m_new) = firstElemetsVectors (M(m, o)) [] []
147
           extendMatrix m_acc v |> chaingingOrderMatrix m_new
148
150 // Changes the order of a matrix
151 let changeOrderMatrix (M(m, o)) =
       alternateOrderMatrix (M([], o)) |> chaingingOrderMatrix (M(m, o))
152
_{154} // Makes sure that two matrices have the same major order, if diffrent then
      changes the order of the second matrix
155 let giveMatrixHaveSameOrder (M(_, o1)) (M(m2, o2)) =
       if o1 <> o2 then changeOrderMatrix (M(m2, o2)) else M(m2, o2)
156
157
158 // Transposes a matrix
159 let transposeMatrix (M(vl, o)) =
M(List.map (fun x -> transposeVector x) vl, alternateOrder o)
```

```
162 // Adds two matrices elemtwise
163 let addMatrix m1 m2 =
       let m3 = giveMatrixHaveSameOrder m1 m2
       if dimMatrix m1 <> dimMatrix m3
165
166
       then failwith "addMatrix: Matrices must have the same dimension"
167
       else
       let (M(vl1, o)) = m1
168
       let (M(v13, _)) = m3
169
       M (List.map2 addVector vl1 vl3, o)
170
172 // Construct a matrix
173 let matrix vl =
       let rec mc vl m =
174
           match vl with
175
176
            | [] -> m
177
           | (V(x, _))::xs -> mc xs (extendMatrix m x)
       mc vl (M([], C))
178
179
180 // Changes the order of af matrix to x
181 let correctOrder (M(m, o)) x =
       if o = x then M(m, o) else changeOrderMatrix (M(m, o))
182
183
184 // Boolean value of if a matrix has the correct order
185 let corectOrderCheck (M(_, o)) x =
       o = x
186
187
_{188} // Sum the rows of a matrix
189 let rec sumRows m =
       if not < | corectOrderCheck m C
       then sumRows < | correctOrder m C
191
192
193
       let zeroVector = vectorOf zero <| matrixVectorLength m</pre>
       let (M(vl, _)) = m
194
195
       matrix [List.fold (addVector) zeroVector vl]
196
197
198
199 // matrix vector product A.v = b - Definition 7.10
200 let rec matrixVectorProduct m v =
       let (D(rv, _)) = dimVector v
201
202
       let (D(_, cm)) = dimMatrix m
       if rv <> cm
203
       then failwith "matrixVector: the number of columns of the matrix has to be
204
        the same as the number of entries in the vector."
       elif not < | corectOrderCheck m C then matrixVectorProduct (correctOrder m
205
       C) v
206
       else
207
       let (M(vl, _)) = m
       let (V(nl, _)) = v
208
       M (List.map2 (fun mc n -> scalarVector n mc) vl nl, C)
209
210
       |> sumRows
211
_{212} // Converts a matrix to a vector if possible
213 let matrixToVector m =
       match dimMatrix m, m with
214
       | D(r, c), M(v::\_, \_) when r = 1 || c = 1 -> v
215
       | _, _ -> failwith "mactrixToVector: Matrix is not a vector"
216
217
```

```
_{218} // Multiplies two matrices - Definition 7.12
219 let rec matrixProduct a b =
       let (D(_, ca)) = dimMatrix a
221
       let (D(rb, _)) = dimMatrix b
       if ca <> rb
222
223
        then failwith "matrixProduct: matrix product A .* B is defined only if the
        number of columns of A is the same as the number of rows of B"
       elif not <| corectOrderCheck b C then matrixProduct a (correctOrder b C)</pre>
225
       else
       let (M(vlb, _)) = b
226
227
       let product = List.map (
                fun bv -> matrixVectorProduct a bv |> matrixToVector ) vlb
228
229
       M(product, C)
230
231
232 type Vector with
       static member (+) (v1, v2) = addVector v1 v2
233
        static member (-) (v1, v2) = subVector v1 v2
234
       static member (*) (n, v) = scalarVector n v
static member (*) (v, n) = scalarVector n v
235
       static member (~-) (v) = scalarVector (-one) v
237
238
239
240 type Matrix with
       static member (+) (m1, m2) = addMatrix m1 m2
241
       static member (+) (m, n) = dimMatrix m |> matrixOf n |> addMatrix m
242
       static member (+) (n, m) = dimMatrix m |> matrixOf n |> addMatrix m
243
       static member (*) (n, m) = scalarMatrix m n
244
       static member (*) (m, n) = scalarMatrix m n
static member (*) (m, v) = matrixVectorProduct m v
245
       static member (*) (m1, m2) = matrixProduct m1 m2
247
       static member (/) (m, n) = scalarMatrix m (inv n)
248
249
250
_{251} // Horisontal flip of a matrix
252 let flip m =
       let (M(m_new, _)) = correctOrder m C
253
254
       List.rev m_new |> matrix
255
257 // extracts the first vector of a matrix
258 let extractfirstVector (M(m, o)) =
       match m with
259
260
        | [] -> failwith "Matrix is empty"
       | x::xs -> x, M(xs, o)
261
262
263 // Last vector of a matrix
264 let rec extractlastVector m =
265
       let (v, mf) = flip m |> extractfirstVector
       (v, flip mf)
266
267
269 // Multiplies two vectors element wise
270 let vectorMulElementWise (V(u, o1)) (V(v, o2)) =
       if o1 <> o2
271
272
       then failwith "Vectors must have the same major order"
273
       elif List.length u <> List.length v
       then failwith "Vectors must have the same dimension"
274
275
    else
```

```
276 V (List.map2 (*) u v, o1)
277
278 // Conjugates a vector
279 let conjugateVector (V(v, o)) =
       V (List.map conjugate v, o)
280
282 // Conjugates a matrix
283 let conjugateMatrix (M(m, o)) =
       M (List.map conjugateVector m, o)
284
285
286 // Inner product of two vectors
287 let innerProduct u v =
       let (V(w, _)) = conjugateVector v |> vectorMulElementWise u
       List.fold (+) zero w
289
290
291 // Projection of a vector on another vector
292 let proj y x =
       scalar Vector (innerProduct x y / innerProduct y y) y
294
295 // Dot product of two vectors
1et dotProduct (V(u, ou)) (V(v, ov)) =
       if List.length u <> List.length v
297
298
       then failwith "dotProduct: Vectors most have same length."
299
       else
300
       match ou, ov with
301
       | R, C \rightarrow innerProduct (V(u, C)) (V(v, C))
302
       | _ -> failwith "Missing implementation for this case."
303
304
306 // Orthogonal bacis using the Gram-Schmidt process
307 let rec orthogonalBacis m =
308
       if not < | corectOrderCheck m C
       then orthogonalBacis (correctOrder m C)
309
310
311
       // Gram-Schmidt process but without the normalization
312
313
       let rec Gram_Schmidt vm acc_wm =
            match acc_wm [], vm with
314
315
            | x, M([], _) -> x
            | M([], _), M(v1::vrest, o) ->
316
317
                Gram_Schmidt (M(vrest,o))
                <| fun x -> extendMatrix (M([v1], C)) x
318
            | M(w, _), M(vk::vrest, o) ->
    let (V(wk, _)) = vk - sumProj w vk
319
320
                Gram_Schmidt (M(vrest,o))
321
                <| fun x -> extendMatrix (acc_wm wk) x
322
323
       // Sum all the projections of vk on w1 to wk-1
       and sumProj w vk =
325
           List.map (fun x -> proj x vk) w
326
327
           |> matrix
            |> sumRows
328
            |> matrixToVector
329
330
       Gram_Schmidt m (fun _ -> M([], C))
331
332
333
334
```

```
335 // Checks if a vector is a zero vector
336 let isZeroVector (V(v, _)) =
       List.forall (fun x -> Number.isZero x) v
339 // Checks if a matrix is a zero matrix
340 let isZeroMatrix (M(m, _)) =
       List.forall (fun x -> isZeroVector x) m
341
_{\rm 343} // fist non zero element of a vector
344 let firstNonZero (V(v, _)) =
       if isZeroVector (V(v, C)) then failwith "firstNonZero: Vector does not
       have a non zero element"
       else
       List.find (fun x -> not (Number.isZero x)) v
347
349 // Index of the first non zero element of a vector
350 let firstNonZeroIndex (V(v, _)) =
       if isZeroVector (V(v, C)) then -1
       else
352
353
       List.findIndex (fun x -> not (Number.isZero x)) v
355 // string a vector
356 let stringVector (V(v, o)) =
       let space = if o = C then "\n" else " "
357
       List.map (fun x -> toString x) v |> String.concat space
358
359
360 // string a matrix
361 let rec stringMatrix m =
       if not < | corectOrderCheck m R then stringMatrix (correctOrder m R)
362
363
       let (M(vl, _)) = m
364
       List.map (fun x -> stringVector x) vl |> String.concat "\n"
367 // bool on index
368 let rec vectorElementIs (V(nl, o)) i b =
       match nl with
369
       | [] -> false
370
       | x:: \_ when i = 0 \rightarrow b x
371
       | _::xs -> vectorElementIs (V(xs, o)) (i - 1) b
372
374 // Index of the first non zero element of a matrix
1 let rec firstNonZeroIndexMatrix (M(m, o)) idx (r, c) =
       if m = [] then (r, c) else
376
377
       let fnxi = List.head m |> firstNonZeroIndex
       match m with
378
       | [] \rightarrow (r, c)
379
       | _::vt when fnxi >= 0 && (fnxi < c || c = -1) -> firstNonZeroIndexMatrix
       (M(vt, o)) (idx + 1) (idx, fnxi)
       | _::vt -> firstNonZeroIndexMatrix (M(vt, o)) (idx + 1) (r, c)
382
383
384 // Switches two vectors in a matrix
385 let swapFirstWith (M(m, o)) i =
       if i = 0
386
       then M(m, o)
387
       else
388
389
       let rec swapper h m i idx acc_m =
           match m with
390
           | [] -> failwith "swapFirstWith: Index out of range"
```

```
| x::xs when idx = i -> x :: acc_m @ (h::xs)
392
            | x::xs -> swapper h xs i (idx + 1) (acc_m @ [x])
393
394
395
        match m with
        | [] -> failwith "swapFirstWith: Matrix is empty"
396
        | h::tail -> M(swapper h tail i 1 [], o)
397
398
399 // Muliplies the i'th vector with a scalar
400 let scalarIthVector c i (M(m, o)) =
        let rec sIV c m i idx acc_m =
401
402
            match m with
            | [] -> failwith "scalarIthVector: Index out of range"
403
404
            | x::xs when idx = i -> acc_m @ c * x :: xs
            \mid x::xs \rightarrow sIV c xs i (idx + 1) (acc_m @ [x])
405
406
       M(sIV c m i 0 [], o)
407
408
409 // Alters row j with Rj <- Rj - c * Ri
410 let rec rowOperation i j c m =
411
        if i = j then failwith "rowOperation: Row i and j must be diffrent j <> i"
       elif not <| corectOrderCheck m R then rowOperation i j c <| correctOrder m
412
        R.
413
       else
       replaceMatrixIthVector (j-1) m < | getMatrixIthVector (j-1) m - c *
414
       getMatrixIthVector (i-1) m
415
416
417 // row echelon form of a matrix
418 let rec rowEchelonForm A =
        if not < | correctOrderCheck A R then rowEchelonForm (correctOrder A R)
419
        else
420
       let (D(r, c)) = dimMatrix A
421
422
       {\tt match}\ {\tt A}\ {\tt with}
        |M([], _) -> A
423
424
        | _ when isZeroMatrix A -> A
        \mid M(v::_, _) when r = 1 -> firstNonZero v \mid > inv \mid > scalarMatrix A
425
426
        | M(_, o) ->
427
            let (i, j) = firstNonZeroIndexMatrix A 0 (-1 ,-1)
            let (M(B, _)) = swapFirstWith A i
428
429
            let b = List.head B |> firstNonZero
            let (M(B, _)) = scalarIthVector (inv b) 0 (M(B, o))
430
431
            let R1 = List.head B
            let R2m = List.tail B
432
433
            let B = rowOps j 1 r R1 (M(R2m, o))
            let (M(Cm, _)) = rowEchelonForm B
434
            M(R1::Cm, o)
435
436
_{\rm 437} // Ri <- Ri - b * R1 - posible error i mat 1 notes Algorithm 1 (should be b <-
        the jth entry og the ith row if B)
438 and rowOps coloumn i nrows R1 acc_m
       if i >= nrows then acc_m else
439
440
       let Ri = getMatrixIthVector (i - 1) acc_m
441
       let b = getVectorIthNumber coloumn Ri
       rowOps coloumn (i + 1) nrows R1 < | replaceMatrixIthVector (i-1) acc_m (Ri
442
        - b * R.1
443
^{445} // A standard bacis vector of length n with 1 at i
446 let standardBacisVector n i =
```

```
let rec sbv idx =
            match idx with
448
            | _ when idx < 1 -> []
449
            | 1 when i <> 1 -> [zero]
450
            | x when x = i \rightarrow one :: sbv (x - 1)
451
452
            | _ -> zero :: sbv (idx - 1)
        vector <| sbv n
453
454
_{455} // A standard bacis matrix of F^n
456 let standardBacis n =
       let rec sb idx =
457
            match idx with
458
            | _ when idx < 1 -> []
            | 1 -> [standardBacisVector n 1]
460
            | _ -> standardBacisVector n idx :: sb (idx - 1)
461
        matrix <| sb n
462
463
464 // fullranked diagonal matrix
1et fullrankedDiagonalMatrix m n =
        if m > n then failwith "fullrankedDiagonalMatrix: number of rows must be
       less than or equal to the number of columns"
       else
467
       let rec frdm i frm =
468
           match i with
469
            | _ when i < 0 -> failwith "fullrankedDiagonalMatrix: i must be
470
        greater than or equal to 0"
            | 0 -> frm
471
472
            | _ ->
                let (V(zeroV, _)) = vectorOf zero m
frdm (i - 1) <| extendMatrix frm zeroV</pre>
473
474
       frdm (n - m) < | standardBacis m
475
476
477
478 // Checks if a matrix is upper triangular
479 let rec isUpperTriangular (M(v1, o)) =
       if not < | corectOrderCheck (M(vl, o)) R then isUpperTriangular (
480
       correctOrder (M(v1, o)) R)
481
       else
       let (D(_, m)) = dimMatrix (M(vl, o))
482
       let rec iut vl idx =
483
            match vl with
484
            | [] -> true
            | x::xs when idx >= m -> isZeroVector x && iut xs (idx + 1)
486
            | x::xs -> firstNonZeroIndex x = idx && iut xs (idx + 1)
       iut vl 0
488
489
_{\rm 490} // is upper triangular matrix with diagonal elements of 1
491 let rec isUpperTriangularDiagonal1 (M(vl, o)) =
        if not < | corectOrderCheck (M(vl, o)) R then isUpperTriangular (
       correctOrder (M(v1, o)) R)
       else
493
       let (D(_, m)) = dimMatrix (M(vl, o))
494
       let rec iut vl idx =
495
            match vl with
496
            | [] -> true
497
            | x::xs when idx >= m -> isZeroVector x && iut xs (idx + 1)
498
499
            | x::xs ->
                let fnz = firstNonZeroIndex x
500
                vectorElementIs x fnz isOne &&
```

```
fnz = idx &&
502
               iut xs (idx + 1)
503
       iut vl 0
505
506 // rank of a matrix
507 let rank m =
       let (D(r, c)) = dimMatrix m
508
       let maxRank = if r < c then r else c</pre>
509
510
       let rec ra m rowi =
            if rowi > maxRank || isZeroMatrix m then
511
512
                rowi
            else
513
514
               match m with
                | M([], _) -> rowi
515
                | M(v::vl, o) ->
516
                    let fnz = firstNonZeroIndex v
517
                    if fnz < rowi then
518
                        ra (M(vl, o)) rowi
519
                    else
520
521
                        ra (M(vl, o)) (rowi + 1)
       ra (correctOrder (rowEchelonForm m) R) 0
522
524 // determines if a matrix has full rank
525 let hasFullRank m =
       let (D(r, c)) = dimMatrix m
       let maxRank = if r < c then r else c</pre>
527
528
       rank m = maxRank
529
530 // determines if a list of numbers is all zero
531 let isZeroNumberList nl =
       List.forall (fun x -> Number.isZero x) nl
532
534 // determines if a matrix is Identity matrix
535 let isDiagonalMatrix m =
       let (D(r, c)) = dimMatrix m
536
       if r <> c then false
537
538
539
       let rec iim m =
           let nl, (M(vl, o)) = firstElemetsVectors m [] []
540
541
            match vl, nl with
            | [], [] -> true
542
543
            | v::vTail, n::nTail ->
               isZeroVector v && isZeroNumberList nTail && not (Number.isZero n)
544
       && iim (M(vTail, o))
          | _, _ -> false
545
       iim m
546
547
_{548} // checks is if every vector has inner product of zero with the next vector
549 let rec isOrthogonalBacis m =
       (transposeMatrix m |> conjugateMatrix) * m |> isDiagonalMatrix
550
551
552 // split a matric into two matrices
553 let rec splitMatrix o i m =
       if not <| correctOrderCheck m o then splitMatrix o i (correctOrder m o)
555
       else
556
       let (M(v1, _)) = m
557
       let rec sm vl idx acc =
558
         match vl with
```

```
| [] -> failwith "splitMatrix: Index out of range"
           | x::xs when idx = 0 -> matrix <| acc @ [x], matrix xs
561
           | x::xs \rightarrow sm xs (idx - 1) (acc @ [x])
562
563
       sm vl i []
564
565 // Determines if a matrix has a zero column
566 let rec dontHaveZeroCols m =
       if not <| corectOrderCheck m C then dontHaveZeroCols (correctOrder m C)</pre>
567
568
       else
       let (M(vl, _)) = m
List.forall (fun x -> not <| isZeroVector x) vl</pre>
569
570
571
_{573} // Determines if a matrix has the same span as another matrix
574 let hasSameSpanGS mV mW =
       let (D(r, c)) = dimMatrix mV
       if (D(r, c)) <> dimMatrix mW then failwith "Matrices must have the same
576
       dimension"
       else
577
578
       let Phi m1 m2 =
579
           let s1, s2 =
580
581
               extendMatrixWithMatrix m1 m2
               |> rowEchelonForm
582
               |> splitMatrix C (c-1)
583
           isUpperTriangularDiagonal1 s1 && isUpperTriangularDiagonal1 s2
584
585
       Phi mV mW && Phi mW mV
586
587
589
590
591
592
593
595 /// Functions to solve Ax = b ///
597
598 type ExprVector = list<Expr<Number>>
599 type ExprMatrix = list<ExprVector>
600
601
602
_{603} // multiplies a expression with a vector and returns a Expr list
604 let scalarWithExpr (V(nl, _)) e=
           List.map (fun x \rightarrow N x * e) nl
606
607 // matrix product with expresion vector
608 let matrixProductExprList vl el =
       let znl = List.head vl |> vectorLength |> vectorOf zero
609
       let zeroExprList = scalarWithExpr znl (N zero) // zero expr vector
610
       List.map2 (fun mc n -> scalarWithExpr n mc) el vl
611
       |> List.fold (fun a b -> (List.map2 (+) a b)) zeroExprList
613
614 // Creates a vector of n variables
615 let rec charVector n =
616
      match n with
    | _ when n <= 0 -> []
```

```
618 | _ -> X (char (n - 1)) :: charVector (n - 1)
619
620 // inserts an eviroment into a vector
621 let rec vectorEnv n env =
       match n with
622
623
       | _ when n <= 0 -> V([], C)
       | _ ->
624
           let (V(nl, _)) = vectorEnv (n - 1) env
625
           Map.find (char (n - 1)) env :: nl > vector
626
627
628 // solves the system of lineary equations
629 let rec solveEquations el bl cl =
           match el, bl, cl with
           | [], [], [] -> Map.empty
631
           | e::es, b::bs, _ when isZero e && isZero b ->
632
               solveEquations es bs cl
633
           | e::es, b::bs, c::cs ->
634
                                let env = solveEquations es bs cs
635
                                let (lhs, rhs) = isolateX (insertEnv e env) b c
636
637
                                Map.add (getVariable lhs) (getNumber rhs) env
           | _, _, _ -> failwith "solveEquations: The number of equations and
638
       variables must be the same"
639
_{640} // Solves the equation Ax = b
641 let matrixEquation A (V(nlb, ob)) =
       let (D(r, c)) = dimMatrix A
642
       if r <> List.length nlb || ob = R then
643
           failwith "matrixEquation: b must be a column vector or have same
644
       length as rows of A"
       // Perform row echelon form on the total matrix
646
       let ef_t = correctOrder (rowEchelonForm <| extendMatrix A nlb) C</pre>
647
648
       // Extract the last vector of the matrix
649
650
       let (V(ef_b, _), M(ef_vl, o)) = extractlastVector ef_t
651
       // Check if the system of equations has a solution
652
653
       failwith "matrixEquation: The system of equations has no solution"
654
655
       elif not < | hasFullRank (M(ef_vl, o)) then
           failwith "matrixEquation: The system of equations has infinite
656
       solutions"
657
       let varlist = charVector c
658
       let b = scalarWithExpr (vector ef_b) (N one)
659
       solveEquations (matrixProductExprList ef_vl varlist) b varlist |>
660
       vectorEnv c
```

Listing 69: Matrix.fs